॥ श्रीः ॥

॥ श्रीस्वयंवरापार्वतीमन्त्रमालास्तोत्रम् ॥

श्रीदुर्वासमुनिविरचितम्।

ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா பார்வதீ மந்த்ரமாலா ஸ்தோத்ரம்

(ஸ்ரீ துர்வாஸமுனிவர் அருளியது)

बन्धूकवर्णामरुणां सुगात्रां शम्भुं समुद्दिश्य शनैरुपेताम्।
अम्भोजमृद्वीमभिलाषदात्रीं सम्भावये निर्जरदारुकल्पाम्॥

பந்தூக வர்ணு மருணும் ஸுகாத்ராம்
ஶம்பும் ஸமுத்திஶ்ய ஶனைருபேதாம் ।
அம்போஜ ம்ருத்வீமபிலாஷ தாத்ரீம்
ஸம்பாவயே நிர்ஜரதாரு கல்பாம் ॥

உச்சித்திலகப் பூ போன்று சிவந்த அழகிய மேனியுள்ளவளும் சிவனை நோக்கி மெள்ள வருபவளும் தாமரை போன்று மென்மையுள்ளவளும் கற்பகமரம் போன்று விரும்பியதைத் தருபவளுமான தேவியை உபசரிக்கிறேன். (1)

ह्रीमन्थराणि चरणाग्रगतिप्रपाते-
ष्वामञ्जुसंकणितकङ्कणकिङ्किणीनि।
कामं कुमारि ! तव तानि शिवे ! स्मरामि
क्षेमङ्कराणि जनकालयखेलनानि॥

ஹ்ரீமந்த்தராணி சரணுக்ர கதி ப்ரபாதே-
ஷ்வாமஞ்ஜு ஸங்க்வணித கங்கண கிங்கிணீனி ।
காமம் குமாரி தவ தானிஶிவே ஸ்மராமி
க்ஷேமங்கராணி ஜநகாலய கேலநாதி ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीस्वयंवरापार्वतीमन्त्रमालास्तोत्रम् ॥

श्रीदुर्वासमुनिविरचितम्।

ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா பார்வதீ மந்த்ரமாலா ஸ்தோத்ரம்

(ஸ்ரீ துர்வாஸமுனிவர் அருளியது)

बन्धूकवर्णामरुणां सुगात्रां शम्भुं समुद्दिश्य शनैरुपेताम्।
अम्भोजमृद्वीमभिलाषदात्रीं सम्भावये निर्जरदारुकल्पाम्॥

பந்தூக வர்ணா மருணாம் ஸுகாத்ராம்
ஶம்பும் ஸமுத்திஶ்ய ஶனைருபேதாம் ।
அம்போஜ ம்ருத்வீமபிலாஷ தாத்ரீம்
ஸம்பாவயே நிர்ஜரதாரு கல்பாம் ॥

உச்சித்திலகப் பூ போன்று சிவந்த அழகிய மேனியுள்ளவளும் சிவனை நோக்கி மெள்ள வருபவளும் தாமரை போன்று மென்மையுள்ளவளும் கற்பகமரம் போன்று விரும்பியதைத் தருபவளுமான தேவியை உபசரிக்கிறேன். (1)

ह्रीमन्थराणि चरणाग्रगतिप्रपाते-
ष्वामञ्जुसंकणितकङ्कणकिङ्किणीनि।
कामं कुमारि ! तव तानि शिवे ! स्मरामि
क्षेमङ्कराणि जनकालयखेलनानि॥

ஹ்ரீமந்த்தராணி சரணாக்ர கதி ப்ரபாதே-
ஷ்வாமஞ்ஜு ஸங்க்வணித கங்கண கிங்கிணீனி ।
காமம் குமாரி தவ தாநிஶிவே ஸ்மராமி
க்ஷேமங்கராணி ஜநகாலய கேலநாதி ॥

குமரியே ! சிவையே ! நீ பிறந்த வீட்டில் விரும்புமளவு ஆடிய அந்த விளையாட்டுகளை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் வெட்கத்தால் மந்த நடை கொண்டவை, திருவடிகளின் முன்பகுதியை அழுத்திக் குதிக்கும்போது கொலுசுகளின் சதங்கைகள் மெல்லிய ஒலியால் இனியவை அவை. (2)

योगेन बाल्यवयसो ललितां पुरस्तात्
 द्रागेव कण्ठविलसत्कनकोर्मिकौघाम्।
आकम्रनद्धरशनां भवतीं निरीक्षे
 श्रीकण्ठभामिनि कदा प्रपदीनवेणीम्॥

யோகேந பால்ய வயஸோ லலிதாம் புரஸ்தாத்
 த்ராகேவ கண்ட விலஸத் கனகோர்மிகௌகாம் ।
ஆகம்ர நத்த ரஶனாம் பவதீம் நிரீக்ஷே
 ஶ்ரீகண்ட பாமிநி கதா ப்ரபதீனவேணீம் ॥

ஸ்ரீகண்டரின் இனியவளே ! பாலியவயதில் கழுத்தில் தங்கஹாரங்கள் துலங்க, அழகுடன் இடுப்புச் சங்கிலிகட்டி, குதிகால் வரை கூந்தல் பின்னல் தொங்க, என்முன் விளையாடுகிற உன்னை யோக முறையில் எப்போது பார்ப்பேன் ? (3)

गिर्यल्पमुग्धविशदं नवयौवनं श्री-
 धुर्यं विलासमयमक्ष्णि कृशं विलग्ने।
पर्युच्छ्रितं कुचभरे जघने घनं यत्
 पर्युत्सुकोऽस्मि सततं जननि प्रसीद॥

கிர்யல்ப முக்த விஶதம் நவ யௌவனம் ஶ்ரீ-
 துர்யம் விலாஸமய மக்ஷ்ணி க்ருஶம் விலக்னே ।
பர்யுச்ச்ரிதம் குசபரே ஜகநே கனம் யத்
 பர்யுத்ஸுகோऽஸ்மி ஸததம் ஜனனி ப்ரஸீத ॥

தாயே ! பேச்சில் சிறிது பேதைமை கலந்த தெளிவு, அழகுமிக்க புதிய யௌவனம், கண்ணில் விளையாட்டுத் தனம், இடையில் இளைப்பு, மார்பகத்தில் பரந்தமேடு, இடுப்பில் கனம், இந்த அழகுடன் உன்னை பார்க்க ஆர்வத்துடனுள்ளேன். அருள்வாய். (4)

குமரியே ! சிவையே ! நீ பிறந்த வீட்டில் விரும்புமளவு ஆடிய அந்த விளையாட்டுகளை நினைத்துப் பார்க்கிறேன் வெட்கத்தால் மந்த நடை கொண்டவை, திருவடிகளின் முன்பகுதியை அழுத்திக் குதிக்கும்போது கொலுசுகளின் சதங்கைகள் மெல்லிய ஒலியால் இனியவை அவை. (2)

योगेन बाल्यवयसो ललितां पुरस्तात्
    द्रागेव कण्ठविलसत्कनकोर्मिकौघाम्।
आकम्रनद्धरशनां भवतीं निरीक्षे
    श्रीकण्ठभामिनि कदा प्रपदीनवेणीम्॥

யோகேந பால்ய வயஸோ லலிதாம் புரஸ்தாத்
    த்ராகேவ கண்ட விலஸத் கனகோர்மிகௌகாம் ।
ஆகம்ர நத்த ரஶனாம் பவதீம் நிரீக்ஷே
    ஶ்ரீகண்ட பாமிநி கதா ப்ரபதீனவேணீம் ॥

ஶ்ரீகண்டரின் இனியவளே ! பாலியவயதில் கழுத்தில் தங்கஹாரங்கள் துலங்க, அழகுடன் இடுப்புச் சங்கிலிகட்டி, குதிகால் வரை கூந்தல் பின்னல் தொங்க, என்முன் விளையாடுகிற உன்னை யோக முறையில் எப்போது பார்ப்பேன் ? (3)

गिर्यल्पमुग्धविशदं नवयौवनं श्री-
    धुर्यं विलासमयमक्षिणि कृशं विलग्ने।
पर्युच्छ्रितं कुचभरे जघने घनं यत्
    पर्युत्सुकोऽस्मि सततं जननि प्रसीद॥

கிர்யல்ப முக்த விஶதம் நவ யௌவனம் ஶ்ரீ-
    துர்யம் விலாஸமய மக்ஷிணி க்ருஶம் விலக்னே ।
பர்யுச்ச்ரிதம் குசபரே ஜகநே கனம் யத்
    பர்யுத்ஸுகோऽஸ்மி ஸததம் ஜனனி ப்ரஸீத ॥

தாயே ! பேச்சில் சிறிது பேதைமை கலந்த தெளிவு, அழகுமிக்க புதிய யௌவனம், கண்ணில் விளையாட்டுத் தனம், இடையில் இளைப்பு, மார்பகத்தில் பரந்தமேடு, இடுப்பில் கனம், இந்த அழகுடன் உன்னை பார்க்க ஆர்வத்துடனுள்ளேன். அருள்வாய். (4)

निर्धूतकुण्डलमुदञ्चितघर्मलेशं
विस्रस्तकेशमभितश्चलदीक्षणान्तम् ।
निर्ध्वानिकङ्कणमुदग्रकुचान्तमन्तः
बध्नामि तातगृहकन्दुकखेलनं ते ।।

நிர்தூத குண்டலமுதஞ்சித கர்மலேஶம்
விஸ்ரஸ்த கேஶம் அபிதஶ்சலதீக்ஷணாந்தம் ।
நிர்த்வானி கங்கணமுதக்ர குசாந்தமந்த:
பத்ஞமி தாத க்ருஹ கந்துக கேலனம் தே ॥

தந்தை வீட்டில் நீ பந்து விளையாடியதை என் மனத்தினுள் பதிக்கிறேன். குண்டலங்கள் ஆட, வியர்வை லேசாக வெளிக்கிளம்ப, கூந்தல்கள் பறக்க, கண்களின் ஓரப்பார்வை அங்குமிங்கும் பாய, கங்கணங்கள் ஒலிக்க, மார்பு மேடிட, அந்த விளையாட்டை மனத்தினுள் பதிக்கிறேன். (5)

योगेश्वरं प्रचुरभक्ति गिरीशमारा-
देकान्तवर्तिनमुपेत्य तपश्चरन्तम् ।
आकाङ्क्षया परिचरिष्णुमनाकुलां त्वां
ये केचिदीश्वरि भजन्ति त एव धन्याः ।।

யோகேஶ்வரம் ப்ரசுர பக்தி கிரீஶமாராத்
ஏகாந்த வர்தினமுபேத்ய தபஶ் சரந்தம் ।
ஆகாங்க்ஷயா பரிசரிஷ்ணுமனாகுலாம் த்வாம்
யே கேசிதீஶ்வரி பஜந்தி த ஏவ தந்யா: ॥

ஈச்வரியே ! பக்தி மிகுந்து யோகேசுவரனைகத் தனித்திருந்து தவம் புரிகிற சிவனை அணுகி ஒரு எதிர் பார்ப்புடன் குழப்பமின்றி பணிவிடையில் ஈடுபட்ட உன்னை வழிபடுபவரே கொடுத்து வைத்தவர். (6)

गिर्यात्मजे मदनदाहमहावमान-
पर्याकुला पुरहरे हृदयं निधाय ।

निर्धूतकुण्डलमुदञ्चितघर्मलेशं
विस्रस्तकेशमभितश्चलदीक्षणान्तम् ।
निर्ध्वानिकङ्कणमुदग्रकुचान्तमन्तः
बध्नामि तातगृहकन्दुकखेलनं ते ।।

நிர்தூத குண்டலமுதஞ்சித கர்மலேஶம்
விஸ்ரஸ்த கேஶம் அபிதஶ்சலதீக்ஷணாந்தம் ।
நிர்த்வானி கங்கணமுதக்ர குசாந்தமந்த:
பத்னாமி தாத க்ருஹ கந்துக கேலனம் தே ॥

தந்தை வீட்டில் நீ பந்து விளையாடியதை என் மனத்தினுள் பதிக்கிறேன். குண்டலங்கள் ஆட, வியர்வை லேசாக வெளிக்கிளம்ப, கூந்தல்கள் பறக்க, கண்களின் ஓரப்பார்வை அங்குமிங்கும் பாய, கங்கணங்கள் ஒலிக்க, மார்பு மேடிட, அந்த விளையாட்டை மனத்தினுள் பதிக்கிறேன். (5)

योगेश्वरं प्रचुरभक्ति गिरीशमारा-
देकान्तवर्तिनमुपेत्य तपश्चरन्तम् ।
आकाङ्क्षया परिचरिष्णुमनाकुलां त्वां
ये केचिदीश्वरि भजन्ति त एव धन्याः ।।

யோகேஶ்வரம் ப்ரசுர பக்தி கிரீஶமாராத்
ஏகாந்த வர்தினமுபேத்ய தபஶ் சரந்தம் ।
ஆகாங்க்ஷயா பரிசரிஷ்ணுமனாகுலாம் த்வாம்
யே கேசிதீஶ்வரி பஜந்தி த ஏவ தந்யா: ॥

ஈச்வரியே ! பக்தி மிகுந்து யோகேசுவரனைத் தனித்திருந்து தவம் புரிகிற சிவனை அணுகி ஒரு எதிர்பார்ப்புடன் குழப்பமின்றி பணிவிடையில் ஈடுபட்ட உன்னை வழிபடுபவரே கொடுத்து வைத்தவர். (6)

गिर्यात्मजे मदनदाहमहावमान-
पर्याकुला पुरहरे हृदयं निधाय ।

कुर्यास्तपो विदधती कुशलानि भूभृत्-
पर्यायपीनकुचकुम्भविशुम्भदङ्गी ॥

கிர்யாத்மஜே ! மதனதாஹ மஹாவமான
பர்யாகுலா புரஹரே ஹ்ருதயம் நிதாய ।
குர்யாஸ்தபோ விதததீ குஶலானி பூப்ருத்
பர்யாய பீந குசகும்ப விஶும்பதங்கீ ॥

மலைமகளே ! மன்மதனை எரித்ததில் பெருத்த அவமதிப்புற்றுக் கலங்கி திரிபுரம் எரித்தவரிடம் இதயத்தைப் பதித்து மலைபோன்று பருத்த மார்பகத்தால் அழகுற்ற வடிவமுள்ளவளாகத் தவம் புரிகிற நீ மங்களத்தைச் செய்வாய். (7)

निध्याय मानसदृशा मुहुरिन्दुचूडं
मध्ये स्थिता रहसि पञ्चहुताशनानाम् ।
तत्तादृशेन तपसा जगदण्डभाजां
वित्रासदात्रि परिपाहि सदाशिवे नः ॥

நித்த்யாய மானஸ த்ருஶா முஹுரிந்துசூடம்
மத்த்யே ஸ்திதா ரஹஸி பஞ்சஹுதாஶநாநாம் ।
தத்தாத்ருஶேந தபஸா ஜகதண்டபாஜாம்
வித்ராஸ தாத்ரி பரிபாஹி ஸதாஶிவே ! ந: ॥

எப்போதும் மங்களமானவளே ! மனக்கண்ணால் அடிக்கடி பிறை சூடியான சிவனை மனத்தில் கொண்டு ரகசியமாக ஐந்து அக்கினிகளின் நடுவே தவம் புரிபவளாக, அந்த அத்தகைய தவத்தால் உலக அண்டத்தில் வசிப்பவர்களுக்குத் திகிலூட்டியவளே ! எங்களைக் காப்பாற்று ! (8)

योग्यं वटोर्वपुरुपस्थितमात्मभक्तिं
दीर्घां परीक्षितुमनुक्षणमाक्षिपन्तम् ।
साक्षाद्गिरीशमवधूय रुषा प्रयाते !
द्राक्तेन संश्रितपदां भवतीं भजामः ॥

कुर्यास्तपो विदधती कुशलानि भूभृत्-
पर्यायपीनकुचकुम्भविशुम्भदङ्गी ॥

கிர்யாத்மஜே ! மதனதாஹ மஹாவமான
பர்யாகுலா புரஹரே ஹ்ருதயம் நிதாய ।
குர்யாஸ்தபோ விதததீ குஶலானி பூப்ருத்
பர்யாய பீந குசகும்ப விஶும்பதங்கீ ॥

மலைமகளே ! மன்மதனை எரித்ததில் பெருத்த அவமதிப்புற்றுக் கலங்கி திரிபுரம் எரித்தவரிடம் இதயத்தைப் பதித்து மலைபோன்று பருத்த மார்பகத்தால் அழகுற்ற வடிவமுள்ளவளாகத் தவம் புரிகிற நீ மங்களத்தைச் செய்வாய். (7)

निध्याय मानसदृशा मुहुरिन्दुचूडं
मध्ये स्थिता रहसि पञ्चहुताशनानाम् ।
तत्तादृशेन तपसा जगदण्डभाजां
वित्रासदात्रि परिपाहि सदाशिवे नः ॥

நித்த்யாய மானஸ த்ருஶா முஹுரிந்துசூடம்
மத்த்யே ஸ்திதா ரஹஸி பஞ்சஹுதாஶநானாம் ।
தத்தாத்ருஶேந தபஸா ஜகதண்டபாஜாம்
வித்ராஸ தாத்ரி பரிபாஹி ஸதாஶிவே ! ந: ॥

எப்போதும் மங்களமானவளே ! மனக்கண்ணால் அடிக்கடி பிறை சூடியான சிவனை மனத்தில் கொண்டு ரகசியமாக ஐந்து அக்கினிகளின் நடுவே தவம் புரிபவளாக, அந்த அத்தகைய தவத்தால் உலக அண்டத்தில் வசிப்பவர்களுக்குத் திகிலூட்டியவளே ! எங்களைக் காப்பாற்று ! (8)

योग्यं वटोर्वपुरुपस्थितमात्मभक्तिं
दीर्घां परीक्षितुमनुक्षणमाक्षिपन्तम् ।
साक्षाद्गिरीशमवधूय रुषा प्रयाते !
द्राक्तेन संश्रितपदां भवतीं भजामः ॥

யோக்யம் வடோர் வபுருபஸ்த்திதமாத்ம பக்திம்
தீர்க்காம் பரீக்ஷிதுமனுக்ஷணமாக்ஷிபந்தம் ।
ஸாக்ஷாத் கிரீஶமவதூய ருஷா ப்ரயாதே
த்ராக் தேந ஸம்ஶ்ரிதபதாம் பவதீம் பஜாம: ॥

நீண்ட தனது பக்தியைச் சோதிக்கத் தகுந்த பிரும்மசாரியின் வடிவமேற்று ஒவவொரு நொடியிலும் மறுத்து வாதிக்கிற சிவனை உதறிவிட்டுக் கோபத்துடன் சென்றவளே! உடன் அவரால் சரணடையப்பட்ட திருவடி கொண்ட உன்னை வழிபடுகிறோம். (9)

गेहे निजे वरणदामलसत्कराब्जां
व्याहारिनूपुरमुदञ्चितमन्दहासाम्।
नीहारभानुधरमुच्चलितां वरीतुं
मोहावहां त्रिभुवनस्य भजामहे त्वाम्॥

கேஹே நிஜே வரணதாம லஸத்கராப்ஜாம்
வ்யாஹாரி நூபுரமுதஞ்சித மந்தஹாஸாம் ।
நீஹார பானு தரமுச்சலிதாம் வரீதும்
மோஹாவஹாம் த்ரிபுவனஸ்ய பஜாமஹே த்வாம் ॥

தன் வீட்டில் ஸ்வயம்வர மாலை ஏந்திய தாமரை போன்ற கைகளுடன் சிலம்புகள் கொஞ்ச, புன்சிரிப்பு எட்டிப்பார்க்க, சந்திரனைச் சூடியவரை வரிக்கப் புறப்பட்டவளும் மூவுலகிற்கும் ஆனந்தம் தருபவளுமான உன்னை அண்டி நிற்கிறோம். (10)

श्वस्ताहिकङ्कणविलोकनभीतभीतं
प्रत्यग्ररागविवशं मम तं निधेहि।
उत्स्वेदवेपथु पिनाकभृता गृहीतं
रुद्राणि दक्षिणकराम्बुजमुत्तमाङ्गे॥

ஶ்வஸ்தாஹி கங்கண விலோகந பீதபீதம்
ப்ரத்யக்ர ராக விவஶம் மம தம் நிதேஹி ।
உத்ஸ்வேத வேபது பிநாகப்ப்ருதா க்ருஹீதம்
ருத்ராணி தக்ஷிண கராம்புஜமுத்தமாங்கே ॥

யோக்யம் வடோர் வபுருபஸ்த்திதமாத்ம பக்திம்
தீர்க்காம் பரீக்ஷிதுமனுக்ஷணமாக்ஷிபந்தம் ।
ஸாக்ஷாத் கிரீஶமவதூய ருஷா ப்ரயாதே
த்ராக் தேந ஸம்ஶ்ரிதபதாம் பவதீம் பஜாம: ॥

நீண்ட தனது பக்தியைச் சோதிக்கத் தகுந்த பிரும்மசாரியின் வடிவமேற்று ஒவவொரு நொடியிலும் மறுத்து வாதிக்கிற சிவனை உதறிவிட்டுக் கோபத்துடன் சென்றவளே! உடன் அவரால் சரணடையப்பட்ட திருவடி கொண்ட உன்னை வழிபடுகிறோம். (9)

गेहे निजे वरणदामलसत्कराब्जां
व्याहारिनूपुरमुदञ्चितमन्दहासाम् ।
नीहारभानुधरमुच्चलितां वरीतुं
मोहावहां त्रिभुवनस्य भजामहे त्वाम् ॥

கேஹே நிஜே வரணதாம லஸத்கராப்ஜாம்
வ்யாஹாரி நூபுரமுதஞ்சித மந்தஹாஸாம் ।
நீஹார பானு தரமுச்சலிதாம் வரீதும்
மோஹாவஹாம் த்ரிபுவனஸ்ய பஜாமஹே த்வாம் ॥

தன் வீட்டில் ஸ்வயம்வர மாலை ஏந்திய தாமரை போன்ற கைகளுடன் சிலம்புகள் கொஞ்ச, புன்சிரிப்பு எட்டிப்பார்க்க, சந்திரனைச் சூடியவரை வரிக்கப் புறப்பட்டவளும் மூவுலகிற்கும் ஆனந்தம் தருபவளுமான உன்னை அண்டி நிற்கிறோம். (10)

श्वस्ताहिकङ्कणविलोकनभीतभीतं
प्रत्यग्ररागविवशां मम तं निधेहि ।
उत्स्वेदवेपथु पिनाकभृता गृहीतं
रुद्राणि दक्षिणकराम्बुजमुत्तमाङ्गे ॥

ஶ்வஸ்தாஹி கங்கண விலோகந பீதபீதம்
ப்ரத்யக்ர ராக விவஶம் மம தம் நிதேஹி ।
உத்ஸ்வேத வேபது பிநாகப்ருதா க்ருஹீதம்
ருத்ராணி தக்ஷிண கராம்புஜமுத்தமாங்கே ॥

ருத்திரனின் மனைவியே ! சிவன் பிடித்ததும் உன் வலது தாமரைக்கை பெருமூச்சுவிடும் பாம்புகளாலான கங்கணங்களைக் கண்டதும் பயந்து நடுங்கியது. புதிதாக முளைத்த ஆசையால் தன் வசமிழந்தது. வியர்த்து நடுங்கியது. அதனை என் தலை மீது வைப்பாய். (11)

रिष्टापहं भवतु भर्तृनखेन्दुबिम्ब-
स्पष्टानुबिम्बिततनुं विबुधापगां ताम् ।
दृष्ट्वाशु रागरभसोदयशोणकोणं
दृष्टिद्वयं तव करग्रहणे स्थितं नः ॥

ரிஷ்டாபஹம் பவது பர்த்ரு நகேந்து பிம்ப
ஸ்பஷ்டா நுபிம்பித தநும் விபுதாபகாம் தாம் ।
த்ருஷ்ட்வாஶு ராக ரபஸோதயஶோண கோணம்
த்ருஷ்டி த்வயம் தவ கரக்ரஹணே ஸ்திதம் ந: ॥

கணவரின் சந்திரபிம்பம் போன்ற கை நகத்தில் அப்பட்டமாக பிரதிபிம்பிக்கிற அந்த கங்கையைக் கண்ட உடன் ஆசையும் பரபரப்பும் உதித்ததால் ஓரம் சிவந்த உன் இருகண்கள் கைப்பிடிப்பில் நிலைத்திருப்பது எங்களது கேடுகளைப் போக்குவதாக இருக்கட்டும். (12)

योगे नवे तव भवानि शिवानि दद्यात्
द्रागेव सत्वरमपत्रपया निवृत्तम् ।
साकम्पमालिवचनैर्विहिताभिमुख्यं
द्रागुत्स्मितं पुरभिदा परिरब्धमङ्गम् ॥

யோகே நவே தவ பவானி ! ஶிவாநி தத்யாத்
த்ராகேவ ஸத்வரமபத்ரபயா நிவ்ருத்தம் ।
ஸாகம்பமாளிவசனைர் விஹிதாபிமுக்யம்
த்ராகுத்ஸ்மிதம் புரபிதா பரிரப்தமங்கம் ॥

பவனின் மனைவியே ! புதிய உறவில் சட்டென வெட்கத்துடன் விலகி, தோழிகளின் ஆறுதல் மொழிகளால் நடுக்கத்துடன் சிவனை நோக்கித் திரும்பி புன் சிரிப்பு வெளிப்படச் சிவனுல் அணைக்கப்பட்ட உன் உடல் மங்களம் வழங்கட்டும். (13)

ருத்திரனின் மனைவியே ! சிவன் பிடித்ததும் உன் வலது தாமரைக்கை பெருமூச்சுவிடும் பாம்புகளாலான கங்கணங்களைக் கண்டதும் பயந்து நடுங்கியது. புதிதாக முளைத்த ஆசையால் தன் வசமிழந்தது. வியர்த்து நடுங்கியது. அதனை என் தலை மீது வைப்பாய். (11)

रिष्टापहं भवतु भर्तृनखेन्दुबिम्ब-
स्पष्टानुबिम्बिततनुं विबुधापगां ताम् ।
दृष्ट्वाशु रागरभसोदयशोणकोणं
दृष्टिद्वयं तव करग्रहणे स्थितं नः ॥

ரிஷ்டாபஹம் பவது பர்த்ரு நகேந்து பிம்ப
ஸ்பஷ்டா நுபிம்பித தநும் விபுதாபகாம் தாம் ।
த்ருஷ்ட்வாஶு ராக ரபஸோதயஶோண கோணம்
த்ருஷ்டி த்வயம் தவ கரக்ரஹணே ஸ்திதம் ந: ॥

கணவரின் சந்திரபிம்பம் போன்ற கை நகத்தில் அப்பட்டமாக பிரதிபிம்பிக்கிற அந்த கங்கையைக் கண்டு உடன் ஆசையும் பரபரப்பும் உதித்ததால் ஓரம் சிவந்த உன் இருகண்கள் கைப்பிடிப்பில் நிலைத்திருப்பது எங்களது கேடுகளைப் போக்குவதாக இருக்கட்டும். (12)

योगे नवे तव भवानि शिवानि दद्यात्
द्रागेव सत्वरमपत्रपया निवृत्तम् ।
साकम्पमालिवचनैर्विहिताभिमुख्यं
द्रागुत्स्मितं पुरभिदा परिरब्धमङ्गम् ॥

யோகே நவே தவ பவானி ! ஶிவாநி தத்யாத்
த்ராகேவ ஸத்வரமபத்ரபயா நிவ்ருத்தம் ।
ஸாகம்பமாளிவசனைர் விஹிதாபிமுக்யம்
த்ராகுத்ஸ்மிதம் புரப்பிதா பரிரப்தமங்கம் ॥

பவனின் மனைவியே ! புதிய உறவில் சட்டென வெட்கத்துடன் விலகி, தோழிகளின் ஆறுதல் மொழிகளால் நடுக்கத்துடன் சிவனை நோக்கித் திரும்பி புன் சிரிப்பு வெளிப்படச் சிவனுல் அணைக்கப்பட்ட உன் உடல் மங்களம் வழங்கட்டும். (13)

गत्या नितम्बभरमन्थरया सलज्जैः
अर्धेक्षणैरसकलाक्षरवाग्विलासैः ।
हृद्यैश्च विभ्रमगुणैर्मदनारिधैर्य-
प्रस्तारहारिणि शिवे जननि प्रसीद ॥

கத்யா நிதம்பபர மந்த்தரயா ஸலஜ்ஜை:
அர்த்தேக்ஷணை:அஸகலாக்ஷர வாக்விலாஸை: ।
ஹ்ருத்யைச்ச விப்ரமகுணைர் மதநாரி தைர்ய
ப்ரஸ்தார ஹாரிணி ஶிவே ஜனனி ப்ரஸீத ॥

சிவையே ! தாயே ! இடுப்பின் பாரத்தால் மெதுவான நடையாலும் வெட்கத்துடன் கூடிய அரைப்பார்வைகளாலும் எழுத்துக்கள் முழு உருவம் பெறாத மழலைப் பேச்சாலும் சிவனது உள்ளத்திற்கு இதமான சிலிர்ப்புகளாலும் சிவனது தைரிய மென்ற அஸ்திவாரத்தைப் பறித்தவளே ! அருள்வாய் ! (14)

भद्रा मुखेन्दुनमनादभिवीक्षणेषु
प्रत्युक्तिदानविरमान्नवसत्कथासु ।
उद्वेपनादपि हठात्परिरम्भणेषु
पत्युः प्रमोदजननी जननि प्रसीद ॥

பத்ரா முகேந்து நமனுதபிவீக்ஷணேஷு
ப்ரத்யுக்தி தான விரமாந் நவ ஸத்கதாஸு ।
உத்வேபனுதபி ஹடாத் பரிரம்பணேஷு
பத்யு: ப்ரமோத ஜனனீ ஜனனி ப்ரஸீத ॥

தாயே ! சிவனைப் பார்க்கும் போது சந்திரனைப் போன்ற முகத்தைத் தாழ்த்தியதாலும், புதிய நல்ல ஸம்பாஷணையில் விடை தருவதை நிறுத்தியதாலும், வலிவுடன் கட்டியணைக்கும் போது நடுக்கத்தாலும் கணவனுக்கு இன்பமூட்டிய நீ அருள்வாய். (15)

यं नाथमादिमुनयो निगमोक्तिगुम्भे-
ष्वालक्ष्य तान्तमनसो विमुखीभवन्ति ।

गत्या नितम्बभरमन्थरया सलज्जैः
अर्धेक्षणैरसकलाक्षरवाग्विलासैः ।
हृद्यैश्च विभ्रमगुणैर्मदनारिधैर्य-
प्रस्तारहारिणि शिवे जननि प्रसीद ॥

கத்யா நிதம்பபர மந்த்தரயா ஸலஜ்ஜை:
அர்த்தேக்ஷணை:அஸகலாக்ஷர வாக்விலாஸை: ।
ஹ்ருத்யைச்ச விப்ரமகுணைர் மதநாரி தைர்ய
ப்ரஸ்தார ஹாரிணி ஶிவே ஜனனி ப்ரஸீத ॥

சிவையே ! தாயே ! இடுப்பின் பாரத்தால் மெதுவான நடையாலும் வெட்கத்துடன் கூடிய அரைப்பார்வைகளாலும் எழுத்துக்கள் முழு உருவம் பெருத மழலைப் பேச்சாலும் சிவனது உள்ளத்திற்கு இதமான சிலிர்ப்புகளாலும் சிவனது தைரிய மென்ற அஸ்திவாரத்தைப் பறித்தவளே ! அருள்வாய் ! (14)

भद्रा मुखेन्दुनमनादभिवीक्षणेषु
प्रत्युक्तिदानविरमान्नवसत्कथासु ।
उद्वेपनादपि हठात्परिरम्भणेषु
पत्युः प्रमोदजननी जननि प्रसीद ॥

பத்ரா முகேந்து நமனாதபிவீக்ஷணேஷு
ப்ரத்யுக்தி தான விரமாந் நவ ஸத்கதாஸு ।
உத்வேபனாதபி ஹடாத் பரிரம்பணேஷு
பத்யு: ப்ரமோத ஜனனீ ஜனனி ப்ரஸீத ॥

தாயே ! சிவனைப் பார்க்கும் போது சந்திரனைப் போன்ற முகத்தைத் தாழ்த்தியதாலும், புதிய நல்ல ஸம்பாஷணையில் விடை தருவதை நிறுத்தியதாலும், வலிவுடன் கட்டியணைக்கும் போது நடுக்கத்தாலும் கணவனுக்கு இன்பமூட்டிய நீ அருள்வாய். (15)

यं नाथमादिमुनयो निगमोक्तिगुम्भे-
ष्वालक्ष्य तान्तमनसो विमुखीभवन्ति ।

सन्नह्य तेन दयितेन मनोजविद्या-
नन्दानुभूतिरसिके जननि प्रसीद ॥

யம் நாத மாதிமுநயோ நிகமோக்தி கும்பே-
ஷ்வாலக்ஷ்ய தாந்த மனஸோ விமுகீபவந்தி ।
ஸன்னஹ்ய தேந தயிதேன மனோஜ வித்யா-
நந்தானுபூதி ரஸிகே ஜனனி ப்ரஸீத ॥

தாயே ! ஆதி முனிவர்கள் வேத வசனக் குவியல்களில் சிவனைத் தேடிக் களைத்துத் திரும்பி விட்டனர். அந்த இனியவருடன் போட்டியிட்டுக் காமலீலையானந்தத்தை அனுபவிப்பதில் ரஸிகையே ! அருள்வாய். (16)

कल्याणकुन्तलभरं नवकल्पवल्ली-
पुष्पोल्लसद्बहुलसौरभलोभनीयम् ।
कल्याणदाम शशिखण्डमखण्डशोभा-
कल्लोलितं तव महेश्वरि संश्रयामः ॥

கல்யாண குந்தல பரம் நவ கல்பவல்லீ-
புஷ்போல்லஸத் பஹுள ஸௌரப லோபநீயம் ।
கல்யாண தாம ஶஶிகண்ட மகண்டஶோபா-
கல்லோலிதம் தவ மஹேஶ்வரி ஸம்ஶ்ரயாம: ॥

மஹேச்வரி ! புதிய கற்பகக் கொடியின் பூக்களால் அழகுற்று அளவில் அதிகமான நறுமணத்தால் பேராசைப்படத்தக்கதும் மங்களமான கயிற்றில் சந்திரனின் துண்டைக் கொண்டதும் நிறைந்த அழகலை மோதுவதுமான மங்களமான உனது கூந்தல் சுருளை அண்டி நிற்கிறோம். (17)

रिञ्छोलिका तव शिवे निटिलालकानां
न्यञ्चत्पटीरतिलके निटिले विभान्ती ।
मञ्जुप्रसन्नमुखपद्मविहारिलक्ष्मी-
पिञ्छातपत्ररुचिरा हृदि नः समिन्धाम् ॥

ரிஞ்சோளிகா தவ ஶிவே ! நிடிலாளகாநாம்
ந்யஞ்சத் படீர திலகே நிடிலே விபாந்தீ ।

सन्नह्य तेन दयितेन मनोजविद्या-
नन्दानुभूतिरसिके जननि प्रसीद ॥

யம் நாத மாதிமுநயோ நிகமோக்தி கும்பே-
ஷ்வாலக்ஷ்ய தாந்த மனஸோ விமுகீபவந்தி ।
ஸன்னஹ்ய தேந தயிதேன மனோஜ வித்யா-
நந்தானுபூதி ரஸிகே ஜனனி ப்ரஸீத ॥

தாயே ! ஆதி முனிவர்கள் வேத வசனக் குவியல்களில் சிவனைத் தேடிக் களைத்துத் திரும்பி விட்டனர். அந்த இனியவருடன் போட்டியிட்டுக் காமலீலையானந்தத்தை அனுபவிப்பதில் ரஸிகையே ! அருள்வாய். (16)

कल्याणकुन्तलभरं नवकल्पवल्ली-
पुष्पोल्लसद्बहुलसौरभलोभनीयम् ।
कल्याणदाम शशिखण्डमखण्डशोभा-
कल्लोलितं तव महेश्वरि संश्रयामः ॥

கல்யாண குந்தல பரம் நவ கல்பவல்லீ-
புஷ்போல்லஸத் பஹுள ஸௌரப லோபநீயம் ।
கல்யாண தாம ஶஶிகண்ட மகண்டஶோபா-
கல்லோலிதம் தவ மஹேஶ்வரி ஸம்ஶ்ரயாம: ॥

மஹேச்வரி ! புதிய கற்பகக் கொடியின் பூக்களால் அழகுற்று அளவில் அதிகமான நறுமணத்தால் பேராசைப்படத்தக்கதும் மங்களமான கயிற்றில் சந்திரனின் துண்டைக் கொண்டதும் நிறைந்த அழகலை மோதுவதுமான மங்களமான உனது கூந்தல் சுருளை அண்டி நிற்கிறோம். (17)

रिञ्चोलिका तव शिवे निटिलालकानां
न्यञ्चत्पटीरतिलके निटिले विभान्ती ।
मञ्जुप्रसन्नमुखपद्मविहारिलक्ष्मी-
पिञ्छातपत्ररुचिरा हृदि नः समिन्धाम् ॥

ரிஞ்சோளிகா தவ ஶிவே ! நிடிலாளகாநாம்
ந்யஞ்சத் படீர திலகே நிடிலே விபாந்தீ ।

மஞ்ஜு ப்ரஸந்ந முகபத்ம விஹாரி லக்ஷ்மீ
பிஞ்ச்சாதபத்ர ருசிரா ஹ்ருதி ந: ஸமிந்த்தாம் ॥

சிவையே ! நெற்றியில் படர்ந்த கூந்தல் சுருட்டைகளின் இடையே கீழ் நோக்கிய சந்தனப் பொட்டிட்ட நெற்றியில் துலங்குகிற வகிடு அழகான தெளிந்த முகத்தாமரையில் விளையாடுகிற லக்ஷ்மியின் மயில் தோகையாலான குடைபோல் அழகாக உள்ளது. அது எம் உள்ளத்தில் ஒளியுடன் விளங்கட்டும். (18)

सम्यग्भ्रुवौ तव विलासभुवौ स्मरामः
संमुग्धमन्मथशरासनचारुरूपे ।
हृन्मध्यगूढनिहितं हरधैर्यलक्ष्यं
यन्मूलयन्त्रितकटाक्षशरैर्विभिन्नम् ॥

ஸம்யக் ப்ப்ருவௌ தவ விலாஸ புவௌ ஸ்மராம:
ஸம்முக்த்த மன்மத ஶராஸன சாருரூபே ।
ஹ்ருந்மத்ய கூட நிஹிதம் ஹர தைர்ய லக்ஷ்யம்
யந்மூல யந்த்ரித கடாக்ஷ சரைர் விபின்னம் ॥

உனது உல்லாஸத்திற்கு இருப்பிடமான புருவங்களை நன்கு நினைவில் கொள்கிறோம். அவை காதலில் ஆழ்ந்த மன்மதனின் வில்லுக் கொப்பானவை. அந்த வில்லின் பிடியான புருவங்களின் நடுவில் கோர்க்கப்பட்ட கடாக்ஷமெனும் அம்பால் இதயத்தின் நடுவில் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருந்த சிவனது தைரியமென்ற இலக்கு பிளக்கப்பட்டது. (19)

कम्राः सितासितरुचा श्रवणान्तदीर्घाः
बिम्बोकडम्बरभृतो निभृतानुकम्पाः ।
सम्पातुका मयि भवन्तु पिनाकिवक्त्र-
बिम्बाम्बुजन्ममधुपाः सति ते कटाक्षाः ॥

கம்ரா: ஸிதாஸித ருசா ச்ரவணாந்த தீர்க்கா:
பிம்போக டம்பரப்ருதோ நிப்ருதா நுகம்பா: ।
ஸம்பாதுகா மயி பவந்து பிநாகி வக்த்ர-
பிம்பாம்புஜன்ம மதுபா: ஸதி ! தே கடாக்ஷா: ॥

மஞ்ஜு ப்ரஸந்ந முகபத்ம விஹாரி லக்ஷ்மீ
பிஞ்ச்சாதபத்ர ருசிரா ஹ்ருதி ந: ஸமிந்த்தாம் ॥

சிவையே ! நெற்றியில் படர்ந்த கூந்தல் சுருட்டைகளின் இடையே கீழ் நோக்கிய சந்தனப் பொட்டிட்ட நெற்றியில் துலங்குகிற வகிடு அழகான தெளிந்த முகத்தாமரையில் விளையாடுகிற லக்ஷ்மியின் மயில் தோகையாலான குடைபோல் அழகாக உள்ளது. அது எம் உள்ளத்தில் ஒளியுடன் விளங்கட்டும். (18)

सम्यग्भ्रुवौ तव विलासभुवौ स्मराम:
संमुग्धमन्मथशरासनचारुरूपे ।
हृन्मध्यगूढनिहितं हरधैर्यलक्ष्यं
यन्मूलयन्त्रितकटाक्षशरैर्विभिन्नम् ॥

ஸம்யக் ப்ப்ருவௌ தவ விலாஸ புவௌ ஸ்மராம:
ஸம்முக்த்த மன்மத ஶராஸன சாருரூபே ।
ஹ்ருந்மத்ய கூட நிஹிதம் ஹர தைர்ய லக்ஷ்யம்
யந்மூல யந்த்ரித கடாக்ஷ சரைர் விபின்னம் ॥

உனது உல்லாஸத்திற்கு இருப்பிடமான புருவங்களை நன்கு நினைவில் கொள்கிறோம். அவை காதலில் ஆழ்ந்த மன்மதனின் வில்லுக் கொப்பானவை. அந்த வில்லின் பிடியான புருவங்களின் நடுவில் கோர்க்கப்பட்ட கடாக்ஷமெனும் அம்பால் இதயத்தின் நடுவில் மறைத்துவைக்கப்பட்டிருந்த சிவனது தைரியமென்ற இலக்கு பிளக்கப்பட்டது. (19)

कम्राः सितासितरुचा श्रवणान्तदीर्घाः
बिम्बोकडम्बरभृतो निभृतानुकम्पाः ।
सम्पातुका मयि भवन्तु पिनाकिवक्त्र-
बिम्बाम्बुजन्ममधुपाः सति ते कटाक्षाः ॥

கம்ரா: ஸிதாஸித ருசா ச்ரவணாந்த தீர்க்கா:
பிம்போக டம்பரப்ருதோ நிப்ருதா நுகம்பா: ।
ஸம்பாதுகா மயி பவந்து பிநாகி வக்த்ர-
பிம்பாம்புஜன்ம மதுபா: ஸதி ! தே கடாக்ஷா: ॥

ஸதியே ! உன் கடாக்ஷங்கள் வெளுப்பும் கருப்புமான வண்ணத்தால் அழகானவை. காதுவரை நீண்டவை. காதலை வெளிப்படுத்துபவை. பரிவு நிறைந்தவை. சிவனது முகத்தாமரையிலிருந்து பெருகுகிற தேனைக் குடிக்கிற வண்டுகள். அவை என் மீது விழுவதில் ஆர்வமிக்கவையாக இருக்கட்டும். (20)

लग्नाभिराममृगनाभिविचित्रपत्रं
मग्नं प्रभासमुदये तव गण्डबिम्बम् ।
चित्ते विभातु सततं मणिकुण्डलोद्य-
द्रत्नानुबिम्बपरिचुम्बितमम्बिके नः ॥

லக்நாபிராம ம்ருகநாபி விசித்ர பத்ரம்
மக்னம் ப்ரபாஸமுதயே தவ கண்ட பிம்பம் ।
சித்தே விபாது ஸததம் மணிகுண்டலோத்யத்
ரத்னானுபிம்ப பரிசும்பிதமம்பிகே ந: ॥

அம்பிகையே ! உனது கண்ணாடி போன்ற கன்னம் என் சித்தத்தில் எப்போதும் துலங்கட்டும். அது கஸ்தூரியால் விதவிதமாக இதழ் போன்று அழகான ரேகைகள் பதிந்தது. ரத்தின குண்டலத்திலிருந்து கிளம்பிய ரத்தின ஒளியின் பிரதிபிம்பம் தெரிவது. ஒளிக் குவியலில் மூழ்கியது. (21)

स्थाणोः सदा भगवतः प्रियतानिधानं
प्राणादपि प्रविरलस्मितलोभनीयम् ।
स्थानीकुरुष्व गिरिजे तव बन्धुजीव-
श्रेणीसगन्धमधरं धिषणान्तरे नः ॥

ஸ்தாணோ: ஸதா பகவத: ப்ரியதாநிதானம்
ப்ராணாதபி ப்ரவிரள ஸ்மித லோபநீயம் ।
ஸ்தானீகுருஷ்வ கிரிஜே ! தவ பந்துஜீவ-
ச்ரேணீ ஸகந்த்தமதரம் திஷணாந்தரே ந: ॥

மலைமகளே ! உன் உதடு உச்சித்திலகப்பூவரிசை போன்றது. அதனை என் புத்தியினிடையே இடமமைத்துக் கொள்ளச் செய்வாய். அது பகவான் சிவனுக்கு உயிரைவிட

ஸதியே ! உன் கடாக்ஷங்கள் வெளுப்பும் கருப்புமான வண்ணத்தால் அழகானவை. காதுவரை நீண்டவை. காதலை வெளிப்படுத்துபவை. பரிவு நிறைந்தவை. சிவனது முகத்தாமரையிலிருந்து பெருகுகிற தேனைக் குடிக்கிற வண்டுகள். அவை என் மீது விழுவதில் ஆர்வமிக்கவையாக இருக்கட்டும். (20)

लग्नाभिराममृगनाभिविचित्रपत्रं
मग्नं प्रभासमुदये तव गण्डबिम्बम् ।
चित्ते विभातु सततं मणिकुण्डलोद्य-
द्रत्नानुबिम्बपरिचुम्बितमम्बिके नः ।।

லக்நாபிராம ம்ருகநாபி விசித்ர பத்ரம்
மக்னம் ப்ரபாஸமுதயே தவ கண்ட பிம்பம் ।
சித்தே விபாது ஸததம் மணிகுண்டலோத்யத்
ரத்னனுபிம்ப பரிசும்பிதமம்பிகே நः ॥

அம்பிகையே ! உனது கண்ணாடி போன்ற கன்னம் என் சித்தத்தில் எப்போதும் துலங்கட்டும். அது கஸ்தூரியால் விதவிதமாக இதழ் போன்று அழகான ரேகைகள் பதிந்தது. ரத்தின குண்டலத்திலிருந்து கிளம்பிய ரத்தின ஒளியின் பிரதிபிம்பம் தெரிவது. ஒளிக் குவியலில் மூழ்கியது. (21)

स्थाणोः सदा भगवतः प्रियतानिधानं
प्राणादपि प्रविरलस्मितलोभनीयम् ।
स्थानीकुरुष्व गिरिजे तव बन्धुजीव-
श्रेणीसगन्धमधरं धिषणान्तरे नः ।।

ஸ்தாணோः ஸதா பகவதः ப்ரியதாநிதானம்
ப்ராணதபி ப்ரவிரள ஸ்மித லோபநீயம் ।
ஸ்தானீகுருஷ்வ கிரிஜே ! தவ பந்துஜீவ-
ச்ரேணீ ஸகந்த்தமதரம் திஷணாந்தரே நः ॥

மலைமகளே ! உன் உதடு உச்சித்திலகப்பூவரிசை போன்றது. அதனை என் புத்தியினிடையே இடமமைத்துக் கொள்ளச் செய்வாய். அது பகவான் சிவனுக்கு உயிரைவிட

பிரியமான இடம். இடைவிடாத புன் சிரிப்பால் விரும்பிப்பார்க்கத்தக்கது. (22)

वन्दामहे कनकमङ्गलसूत्रशोभा-
 सन्दीप्तकुंकुमवलित्रयभङ्गि रम्यम्।
मन्द्रादिकस्वरविकस्वरनादविद्या-
 सन्दर्भगर्भमगजे तव कण्ठनालम्॥

வந்தாமஹே கனக மங்கள ஸூத்ர ஶோபா
 ஸந்தீப்த குங்கும வலித்ரய பங்கி ரம்யம் ।
மந்த்ராதிக ஸ்வர விகஸ்வர நாதவித்யா-
 ஸந்தர்ப்ப கர்ப்பமகஜே ! தவ கண்ட்டநாளம் ॥

மலைமகளே ! உன் அழகிய கொடித்தண்டு போன்ற கழுத்தை வணங்குகிறோம். அது தங்கத்தாலான மங்கள நாணின் ஒளியால் குங்குமப்பூ போல் சிவந்து மூன்று மடிப்புகளால் அழகானது. மந்த்ரம் முதலிய ஸ்வர அமைப்பால் நாத வித்யையின் விரிவை தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டது. (23)

रक्षार्थमत्र मम मूर्धनि धत्स्व नित्यं
 दक्षारिगाढपरिरम्भरसानुकूलम्।
अक्षामहेमकटकाङ्गदरत्नशोभं
 लाक्षाविलं जननि पाणियुगं त्वदीयम्॥

ரக்ஷார்த்தமத்ர மம மூர்த்தனி தத்ஸ்வ நித்யம்
 தக்ஷாரி காட பரிரம்ப்ப ரஸானுகூலம் ।
அக்ஷாமஹேம கடகாங்கத ரத்ன ஶோபம்
 லாக்ஷாவிலம் ஜனனி ! பாணியுகம் த்வதீயம் ॥

தாயே ! கொம்பரக்குத்திரவத்தால் சிவந்த உன் இரு கைகளை ரக்ஷைக்காக என் தலையில் எப்போதும் வைத்திருப்பாய். அவை தக்ஷனின் எதிரியான சிவனது இறுகிய அணைப்பின் சுகத்திற்கு உதவியவை. குறைவற்ற தங்கக்காப்பு, தோளணி இவைகளின் ரத்தினங்களால் ஒளி கூடியவை. (24)

பிரியமான இடம். இடைவிடாத புன் சிரிப்பால் விரும்பிப்பார்க்கத்தக்கது. (22)

वन्दामहे कनकमङ्गलसूत्रशोभा-
सन्दीप्तकुंकुमवलित्रयभङ्गि रम्यम्।
मन्द्रादिकस्वरविकस्वरनादविद्या-
सन्दर्भगर्भमगजे तव कण्ठनालम्॥

வந்தாமஹே கனக மங்கள ஸூத்ர ஶோபா
ஸந்தீப்த குங்கும வலித்ரய பங்கி ரம்யம் ।
மந்த்ராதிக ஸ்வர விகஸ்வர நாதவித்யா-
ஸந்தர்ப்ப கர்ப்பமகஜே ! தவ கண்ட்டநாளம் ॥

மலைமகளே ! உன் அழகிய கொடித்தண்டு போன்ற கழுத்தை வணங்குகிறோம். அது தங்கத்தாலான மங்கள நாணின் ஒளியால் குங்குமப்பூ போல் சிவந்து மூன்று மடிப்புகளால் அழகானது. மந்த்ரம் முதலிய ஸ்வர அமைப்பால் நாத வித்யையின் விரிவை தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டது. (23)

रक्षार्थमत्र मम मूर्धनि धत्स्व नित्यं
दक्षारिगाढपरिरम्भरसानुकूलम्।
अक्षामहेमकटकाङ्गदरत्नशोभं
लाक्षाविलं जननि पाणियुगं त्वदीयम्॥

ரக்ஷார்த்தமத்ர மம மூர்த்தனி தத்ஸ்வ நித்யம்
தக்ஷாரி காட பரிரம்ப்ப ரஸாநுகூலம் ।
அக்ஷாமஹேம கடகாங்கத ரத்ன ஶோபம்
லாக்ஷாவிலம் ஜனனி ! பாணியுகம் த்வதீயம் ॥

தாயே ! கொம்பரக்குத்திரவத்தால் சிவந்த உன் இரு கைகளை ரக்ஷக்காக என் தலையில் எப்போதும் வைத்திருப்பாய். அவை தக்ஷனின் எதிரியான சிவனது இறுகிய அணைப்பின் சுகத்திற்கு உதவியவை. குறைவற்ற தங்கக்காப்பு, தோளணி இவைகளின் ரத்தினங்களால் ஒளி கூடியவை. (24)

जम्भारिकुम्भिवरकुम्भनिभामुरोज-
कुम्भद्वयीं ललितसम्भृतरत्नमालाम्।
शम्भोर्भुजैरनुदिनं निबिडाङ्कपाली-
सम्भावितां भुवनसुन्दरि ! भावयामः ॥

ஜம்ப்பாரி கும்ப்பி வர கும்ப்ப நிபாமுரோஜ-
கும்ப்பத்வயீம் லலித ஸம்ப்ப்ருத ரத்ன மாலாம் ।
ஶம்ப்போர் புஜைரனுதினம் நிபிடாங்கபாலீ
ஸம்ப்பாவிதாம் புவனஸுந்தரி ! பாவயாம: ॥

உலகின் அழகியே ! இந்திரனின் யானையான ஐராவதத்தின் மத்தக மேடு போன்றதும் அழகாக நடுவில் ஹாரங்கள் குவிந்ததும் சிவனது கரங்களால் தினந்தோறும் இறுகிய அணைப்பால் பெரிதும் மதிக்கப்பெற்றதுமான மார்பகத்தை தியானம் செய்கிறோம். (25)

गर्वापहे वटदलस्य तनूदरान्ते
निर्व्यूढभासि तव नाभिसरस्यगाधे।
शर्वावलोकरुचिमेदुररोमवल्ली-
निर्वासिते वसतु मे धिषणामराली॥

கர்வாபஹே வட தளஸ்ய தநூதராந்தே
நிர்வ்யூடபாஸி தவ நாபிஸரஸ்யகாதே ।
ஶர்வாவலோக ருசி மேதுர ரோமவல்லீ-
நிர்வாஸிதே வஸது மே திஷண மராளீ ॥

ஆலிலையின் செருக்கை அடக்கியதும் இளைத்த வயிற்றின் ஓரத்தில் ஒளி நிறைவுற்றதும் சிவனது பார்வையால் சிலிர்த்த உரோமங்களின் கொடி போன்ற வரிசையால் வெளிப்பட்டதுமான ஆழ்ந்த உனது நாபியாகிற மடுவில் என் புத்தியாகிய அன்னப்பேடு வசிக்கட்டும். (26)

मच्चेतसि स्फुरतु माररथाङ्गभङ्गीं
उच्चैर्दधानमतिपीवरतानिधानम्।

जम्भारिकुम्भिवरकुम्भनिभामुरोज-
कुम्भद्वयीं ललितसम्भृतरत्नमालाम्।
शम्भोर्भुजैरनुदिनं निबिडाङ्कपाली-
सम्भावितां भुवनसुन्दरि ! भावयामः ॥

ஜம்ப்பாரி கும்ப்பி வர கும்ப்ப நிபாமுரோஜ-
கும்ப்பத்வயீம் லலித ஸம்ப்ப்ருத ரத்ன மாலாம் ।
ஶம்ப்போர் புஜைரனுதினம் நிபிடாங்கபாலீ
ஸம்ப்பாவிதாம் புவனஸுந்தரி ! பாவயாம: ॥

உலகின் அழகியே ! இந்திரனின் யானையான ஐராவதத்தின் மத்தக மேடு போன்றதும் அழகாக நடுவில் ஹாரங்கள் குவிந்ததும் சிவனது கரங்களால் தினந்தோறும் இறுகிய அணைப்பால் பெரிதும் மதிக்கப்பெற்றதுமான மார்பகத்தை தியானம் செய்கிறோம். (25)

गर्वापहे वटदलस्य तनूदरान्ते
निर्व्यूढभासि तव नाभिसरस्यगाधे।
शर्वावलोकरुचिमेदुररोमवल्ली-
निर्वासिते वसतु मे धिषणामराली ॥

கர்வாபஹே வட தளஸ்ய தநூதராந்தே
நிர்வ்யூடபாஸி தவ நாபிஸரஸ்யகாதே ।
ஶர்வாவலோக ருசி மேதுர ரோமவல்லீ-
நிர்வாஸிதே வஸது மே திஷண மராளீ ॥

ஆலிலையின் செருக்கை அடக்கியதும் இளைத்த வயிற்றின் ஓரத்தில் ஒளி நிறைவுற்றதும் சிவனது பார்வையால் சிலிர்த்த உரோமங்களின் கொடி போன்ற வரிசையால் வெளிப்பட்டதுமான ஆழ்ந்த உனது நாபியாகிற மடுவில் என் புத்தியாகிய அன்னப்பேடு வசிக்கட்டும். (26)

मच्चेतसि स्फुरतु माररथाङ्गभङ्गीं
उच्चैर्दधानमतिपीवरतानिधानम्।

स्वच्छन्दरत्नरशनाकलितान्तरीय-
प्रच्छन्नमम्ब ! तव कम्रनितम्बबिम्बम् ।।
மச்சேதஸி ஸ்ப்புரது மார ரதாங்க பங்கீம்
உச்சைர் ததானமதிபீவரதா நிதானம் ।
ஸ்வச்சந்த ரத்ன ரஶநகலிதாந்தரீய-
ப்ரச்சன்னமம்ப தவ கம்ரநிதம்பபிம்பம் ॥

தாயே, மன்மதனின் தேரின் அழகை உயர்த்திக்காட்டுவதும் அதிகமாகப் பருத்திருப்பதற்கு இடமளித்ததும் தன் விருப்பப்படி செயல்படுகிற ரத்னங்களாலான இடுப்பு சங்கிலியால் பிணைக்கப்பெற்ற கீழாடையால் மறைந்ததுமான உனது இடுப்புப்பகுதி என் மனத்தில் பளிச்செனத் தெரியட்டும். (27)

स्यन्दानुरागमदवारिपुरारिचेत-
स्सन्नागबन्धमणिवेणुकमूरुकाण्डम् ।
बन्दीकृतेन्द्रगजपुष्करमुग्धरम्भं
नन्दाम सुन्दरि ! शिवे ! हृदि संदधानाः ।।
ஸ்யந்தா நுராக மதவாரி புராரி சேதஸ்-
ஸந்நாகபந்த மணிவேணுகமூரு காண்டம் ।
பந்தீக்ருதேந்த்ர கஜபுஷ்கர முக்த ரம்பம்
நந்தாம ஸுந்தரி ! ஶிவே ! ஹ்ருதி ஸந்ததாநா: ॥

அழகியே ! சிவையே ! பெருகுகிற காதல் என்ற மதநீர்ப்பெருக்குள்ள சிவனது மனமாகிய யானையைக் கட்டிப் போடுகிற ரத்தினத்தாலான மூங்கில் போன்றதும் சிறைப்படுத்தப்பட்ட ஐராவதத்தின் துதிக்கை போன்றும் அழகிய வாழைமரம் போன்றதுமான உனது துடையை இதயத்தில் கொண்டு மகிழ்வோம். (28)

मुग्धोल्लसत्कनकनूपुरनद्धनाना-
रत्नाभयोर्ध्वगतया परितोऽभिरामम् ।
चित्तप्रसूतिजयकाहलकान्ति जङ्घा-
युग्मं त्वदीयमगनन्दिनि ! चिन्तयामः ।।

स्वच्छन्दरत्नरशनाकलितान्तरीय-
प्रच्छन्नमम्ब ! तव कम्रनितम्बबिम्बम् ।।

மச்சேதஸி ஸ்ப்புரது மார ரதாங்க பங்கீம்
உச்சைர் ததானமதிபீவரதா நிதானம் ।
ஸ்வச்சந்த ரத்ன ரஶனாகலிதாந்தரீய-
ப்ரச்சன்னமம்ப தவ கம்ரநிதம்பபிம்பம் ॥

தாயே, மன்மதனின் தேரின் அழகை உயர்த்திக்காட்டுவதும் அதிகமாகப் பருத்திருப்பதற்கு இடமளித்ததும் தன் விருப்பப்படி செயல்படுகிற ரத்னங்களாலான இடுப்பு சங்கிலியால் பிணைக்கப்பெற்ற கீழாடையால் மறைந்ததுமான உனது இடுப்புப்பகுதி என் மனத்தில் பளிச்செனத் தெரியட்டும். (27)

स्यन्दानुरागमदवारिपुरारिचेत-
स्सन्नागबन्धमणिवेणुकमूरुकाण्डम् ।
बन्दीकृतेन्द्रगजपुष्करमुग्धरम्भं
नन्दाम सुन्दरि ! शिवे ! हृदि संदधानाः ।।

ஸ்யந்தா நுராக மதவாரி புராரி சேதஸ்-
ஸந்நாகபந்த மணிவேணுகமூரு காண்டம் ।
பந்தீக்ருதேந்த்ர கஜபுஷ்கர முக்த ரம்பம்
நந்தாம ஸுந்தரி ! ஶிவே ! ஹ்ருதி ஸந்ததாநா: ॥

அழகியே ! சிவையே ! பெருகுகிற காதல் என்ற மதநீர்ப்பெருக்குள்ள சிவனது மனமாகிய யானையைக் கட்டிப் போடுகிற ரத்தினத்தாலான மூங்கில் போன்றதும் சிறைப்படுத்தப்பட்ட ஐராவதத்தின் துதிக்கை போன்றும் அழகிய வாழைமரம் போன்றதுமான உனது துடையை இதயத்தில் கொண்டு மகிழ்வோம். (28)

मुग्धोल्लसत्कनकनूपुरनद्धनाना-
रत्नाभयोर्ध्वगतया परितोऽभिरामम् ।
चित्तप्रसूतिजयकाहलकान्ति जङ्घा-
युग्मं त्वदीयमगनन्दिनि ! चिन्तयामः ।।

முக்தோல்லஸத் கனகநூபுர நத்த்த நாநா-
ரத்னபயோர்த்த்வகதயா பரிதோ^Sபிராமம் ।
சித்த ப்ரஸூதி ஜயகாஹள காந்தி ஜங்கா-
யுக்மம் த்வதீயமகநந்தினி சிந்தயாம: ॥

மலையின் மனத்தை மகிழ்விப்பவளே ! அழகுடன் துலங்குகிற தங்கச் சிலம்பில் பதித்துள்ள பலவகைப்பட்ட ரத்தினங்களில் ஒளி மேனேக்கிப் பரவியதால் சுற்றி அழகூட்டுபவையும் மனத்தில் பிறக்கிற மன்மதனின் வெற்றி எக்காளம் போன்றவையுமான உனது இரு கணைக்கால்களை நினைவில் கொள்கிறோம். (29)

खट्वाङ्गपाणिमकुटेन तदा तदा सं-
घृष्टाग्रयोः प्रणतिषु प्रणयप्रकोपे ।
अष्टाङ्गपातसहितं प्रणतोऽस्मि लब्धुं-
इष्टां गतिं जननि ! पादपयोजयोस्ते ॥

கட்வாங்கபாணி மகுடேன ததா ததா ஸம்-
க்க்ருஷ்டாக்ரயோ: ப்ரணதிஷு ப்ரணய ப்ரகோபே।
அஷ்டாங்கபாத ஸஹிதம் . ப்ரணதோ^Sஸ்மி லப்த்தும்
இஷ்டாம் கதிம் ஜனனி ! பாதபயோஜயோஸ்தே ॥

தாயே ! ஊடலில் நீ கோபித்துள்ள போது செய்யப்படுகிற வணக்கங்களில் கட்வாங்கம் எனும் ஆயுதம் ஏந்திய சிவனது கிரீடத்தால் உன் திருவடியின் நுனி தொடப்பட்டது. நான் விரும்புகிற நிலையைப்பெற எட்டு அங்கங்களும் பூமியில்பட அவற்றை வணங்குகிறேன். (30)

हृद्दर्पणं मम मृजन्तु तदा त्वदङ्ग-
मुद्यद्रविद्युति भवेदिह सानुबिम्बम् ।
उत्तुङ्गदैत्यसुरमौलिभिरुह्यमानाः
रुद्रप्रिये ! तव पदाब्जभवाः परागाः ॥

ஹ்ருத்தர்பணம் மம ம்ருஜந்து ததா த்வதங்கம்
உத்யத்ரவித்யுதி பவேதிஹ ஸாநுபிம்பம் ।
உத்துங்க தைத்ய ஸுர மௌளிபிருஹ்யமாநா:
ருத்ரப்ரியே ! தவ பதாப்ஜபவா: பராகா: ॥

முக்தோல்லஸத் கனகநூபுர நத்த்த நாநா-
ரத்னுபயோர்த்த்வகதயா பரிதோऽபிராமம் ।
சித்த ப்ரஸூதி ஜயகாஹள காந்தி ஜங்க்கா-
யுக்மம் த்வதீயமகநந்தினி சிந்தயாம: ॥

மலையின் மனத்தை மகிழ்விப்பவளே ! அழகுடன் துலங்குகிற தங்கச் சிலம்பில் பதித்துள்ள பலவகைப்பட்ட ரத்தினங்களில் ஒளி மேனேக்கிப் பரவியதால் சுற்றி அழகூட்டுபவையும் மனத்தில் பிறக்கிற மன்மதனின் வெற்றி எக்காளம் போன்றவையுமான உனது இரு கணைக்கால்களை நினைவில் கொள்கிறோம். (29)

खट्वाङ्गपाणिमकुटेन तदा तदा सं-
घृष्टाग्रयोः प्रणतिषु प्रणयप्रकोपे ।
अष्टाङ्गपातसहितं प्रणतोऽस्मि लब्धुं-
इष्टां गतिं जननि ! पादपयोजयोस्ते ॥

கட்வாங்கபாணி மகுடேன ததா ததா ஸம்-
க்க்ருஷ்டாக்ரயோ: ப்ரணதிஷு ப்ரணய ப்ரகோபே।
அஷ்டாங்கபாத ஸஹிதம் ப்ரணதோऽஸ்மி லப்த்தும்
இஷ்டாம் கதிம் ஜனனி ! பாதபயோஜயோஸ்தே ॥

தாயே ! ஊடலில் நீ கோபித்துள்ள போது செய்யப்படுகிற வணக்கங்களில் கட்வாங்கம் எனும் ஆயுதம் ஏந்திய சிவனது கிரீடத்தால் உன் திருவடியின் நுனி தொடப்பட்டது. நான் விரும்புகிற நிலையைப்பெற எட்டு அங்கங்களும் பூமியில்பட அவற்றை வணங்குகிறேன். (30)

हृद्दर्पणं मम मृजन्तु तदा त्वदङ्ग-
मुद्यद्रविद्युति भवेदिह सानुबिम्बम् ।
उत्तुङ्गदैत्यसुरमौलिभिरुह्यमानाः
रुद्रप्रिये ! तव पदाब्जभवाः परागाः ॥

ஹ்ருத்தர்பணம் மம ம்ருஜந்து ததா த்வதங்கம்
உத்யத்ரவித்யுதி பவேதிஹ ஸாநுபிம்பம் ।
உத்துங்க தைத்ய ஸுர மௌளிபிருஹ்யமாநா:
ருத்ரப்ரியே ! தவ பதாப்ஜபவா: பராகா: ॥

ருத்திரருக்கு இனியவளே ! சிறந்த அஸுரர்களும் தேவர்களும் தங்கள் சிரங்களால் தாங்குகிற உன் திருவடித்தூசிகள் என் உள்ளமாகிற கண்ணாடியைத் துடைத்து மாசு நீக்கட்டும். அதில் உதிக்கின்ற சூரியனின் ஒளி கொண்ட உன் வடிவம் பிரதி பிம்பமாகத் தெரியும். (31)

दद्याः सुखानि मम चक्रकलान्तरस्था
रक्ताम्बराभरणमाल्यधरा जपाभा ।
रुद्राणि ! पाशसृणिचापशराग्रहस्ता
कस्तूरिकातिलकिनी नवकुंकुमाद्रा ।।

தத்யா: ஸுகாநி மம சக்ரகலாந்தரஸ்தா
ரக்தாம்பராபரண மால்யதரா ஜபாபா ।
ருத்ராணி ! பாஶ ஸ்ருணி சாப ஶராக்ர ஹஸ்தா
கஸ்தூரிகா திலகினீ நவகுங்குமார்த்ரா ॥

ருத்திரரின் சக்தியே ! ஸ்ரீ சக்ரத்தின் கலைகளின் இடையே அமர்ந்தவளும் செந்நிறமுள்ள ஆடைகளும் ஆபரணங்களும் மாலைகளுமணிந்தவளும் செம்பரத்தை போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவளும் பாசமும் அங்குசமும் வில்லும் அம்பும் கைநுனியில் ஏந்தியவளும் கஸ்தூரியால் திலகமிட்டவளும் புதிய குங்குமப்பூக்குழம்பு பூசியவளுமான நீ எனக்கு ஸுகங்களை அளிப்பாய். (32)

यत्पङ्कजन्मनिलयं करपद्मशुम्भद्-
अम्भोरुहं भुवनमङ्गलमाद्रियन्ते ।
अम्भोरुहाक्षसुकृतोत्करपाकमेकं
सम्भावये हृदि शिवे तव शक्तिभेदम् ।।

யத்பங்கஜன்மநிலயம் கரபத்ம ஶும்ப-
தம்போருஹம் புவனமங்களமாத்ரியந்தே ।
அம்போருஹாக்ஷ ஸுக்ருதோத்கர பாகமேகம்
ஸம்பாவயே ஹ்ருதி ஶிவே ! தவ ஶக்திபேதம் ॥

சிவையே ! தாமரைப் பூவில் வசிப்பதும், தாமரை போன்ற கையில் அழகுமிக்க தாமரையை ஏந்தியதும்

ருத்திரருக்கு இனியவளே ! சிறந்த அஸுரர்களும் தேவர்களும் தங்கள் சிரங்களால் தாங்குகிற உன் திருவடித்தூசிகள் என் உள்ளமாகிற கண்ணாடியைத் துடைத்து மாசு நீக்கட்டும். அதில் உதிக்கின்ற சூரியனின் ஒளி கொண்ட உன் வடிவம் பிரதி பிம்பமாகத் தெரியும். (31)

दद्याः सुखानि मम चक्रकलान्तरस्था
रक्ताम्बराभरणमाल्यधरा जपाभा ।
रुद्राणि ! पाशसृणिचापशराग्रहस्ता
कस्तूरिकातिलकिनी नवकुंकुमार्द्रा ।।

தத்யா: ஸுகாநி மம சக்ரகலாந்தரஸ்தா
ரக்தாம்பராபரண மால்யதரா ஜபாபா ।
ருத்ராணி ! பாஶ ஸ்ருணி சாப ஶராக்ர ஹஸ்தா
கஸ்தூரிகா திலகினீ நவகுங்குமார்த்ரா ॥

ருத்திரரின் சக்தியே ! ஸ்ரீ சக்ரத்தின் கலைகளின் இடையே அமர்ந்தவளும் செந்நிறமுள்ள ஆடைகளும் ஆபரணங்களும் மாலைகளுமணிந்தவளும் செம்பரத்தை போன்ற மேனி வண்ணம் கொண்டவளும் பாசமும் அங்குசமும் வில்லும் அம்பும் கைநுனியில் ஏந்தியவளும் கஸ்தூரியால் திலகமிட்டவளும் புதிய குங்குமப்பூக்குழம்பு பூசியவளுமான நீ எனக்கு ஸுகங்களை அளிப்பாய். (32)

यत्पङ्कजन्मनिलयं करपद्मशुम्भद्-
अम्भोरुहं भुवनमङ्गलमाद्रियन्ते ।
अम्भोरुहाक्षसुकृतोत्करपाकमेकं
सम्भावये हृदि शिवे तव शक्तिभेदम् ।।

யத்பங்கஜன்மநிலயம் கரபத்ம ஶும்ப-
தம்போருஹம் புவனமங்களமாத்ரியந்தே ।
அம்போருஹாக்ஷ ஸுக்ருதோத்கர பாகமேகம்
ஸம்பாவயே ஹ்ருதி ஶிவே ! தவ ஶக்திபேதம் ॥

சிவையே ! தாமரைப் பூவில் வசிப்பதும், தாமரை போன்ற கையில் அழகுமிக்க தாமரையை ஏந்தியதும்

உலகிற்கு மங்களமானதும் தாமரைக் கண்ணனுகிய நாராயணனின் புண்யக் குவியலால் அமைந்ததும் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுமான உனது சக்தியின் ஒரு மாற்றுருவத்தை இதயத்தில் உருவகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். (தேவி நாராயணனின் ஸஹோதரி.) (33)

मन्दारकुन्दसुषमा करपल्लवोद्यत्
पुण्याक्षदामवरपुस्तकपूर्णकुम्भा ।
चन्द्रार्धचारुमकुटा नवपद्मसंस्था
सन्देदिवीतु भवती हृदि नस्त्रिणेत्रा ॥

மந்தார குந்த ஸுஷமா கர பல்லவோத்யத்-
புண்யாக்ஷதாமவர புஸ்தக பூர்ண கும்ப்பா ।
சந்த்ரார்த்த சாருமகுடா நவபத்ம ஸம்ஸ்த்தா
ஸந்தேதிவீது பவதீ ஹ்ருதி நஸ் த்ரிணேத்ரா ॥

மந்தாரைப் பூ போன்றும் முல்லைப் பூ போன்றும் மேனி வண்ணம் கொண்டவளும் துளிர் போன்ற கைகளில் புனிதமான ஜபமாலை, வரமுத்திரை, புஸ்தகம், பூர்ண கும்பம் ஏந்தியவளும் அரைச்சந்திரன் துலங்குகிற கிரீடமுள்ளவளும் புதியதாமரையில் அமர்ந்தவளும் முக்கண்கள் உள்ளவளுமான நீ என் உள்ளத்தில் விளங்குவாய். (34)

मध्येकदम्बवनमास्थितरत्नडोलां
उद्यन्नखाग्रमुखरीकृतरत्नवीणाम् ।
अत्यन्तनीलकमनीयकलेबरां त्वां
उत्सङ्गलालितमनोज्ञशुकीमुपासे ॥

மத்யே கதம்ப வனமாஸ்த்தித ரத்ன டோலாம்
உத்யந் நகாக்ர முக்கரீக்ருத ரத்ந வீணாம் ।
அத்யந்த நீல கமனீய களேபராம் த்வாம்
உத்ஸங்க லாலித மனோஜ்ஞ ஶுகீமுபாஸே ॥

கடம்பங்காட்டின் நடுவில் ரத்தின ஊஞ்சலில் அமர்ந்தவளும், ஒளிர்கிற நகநுனியால் ரத்தின வீணையை

உலகிற்கு மங்களமானதும் தாமரைக் கண்ணனாகிய நாராயணனின் புண்யக் குவியலால் அமைந்ததும் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுமான உனது சக்தியின் ஒரு மாற்றுருவத்தை இதயத்தில் உருவகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். (தேவி நாராயணனின் ஸஹோதரி.) (33)

मन्दारकुन्दसुषमा करपल्लवोद्यत्
पुण्याक्षदामवरपुस्तकपूर्णकुम्भा ।
चन्द्रार्धचारुमकुटा नवपद्मसंस्था
सन्देदिवीतु भवती हृदि नस्त्रिणेत्रा ॥

மந்தார குந்த ஸுஷமா கர பல்லவோத்யத்-
புண்யாக்ஷதாமவர புஸ்தக பூர்ண கும்ப்பா ।
சந்த்ரார்த்த சாருமகுடா நவபத்ம ஸம்ஸ்த்தா
ஸந்தேதிவீது பவதீ ஹ்ருதி நஸ் த்ரிணேத்ரா ॥

மந்தாரைப் பூ போன்றும் முல்லைப் பூ போன்றும் மேனி வண்ணம் கொண்டவளும் துளிர் போன்ற கைகளில் புனிதமான ஜபமாலை, வரமுத்திரை, புஸ்தகம், பூர்ண கும்பம் ஏந்தியவளும் அரைச்சந்திரன் துலங்குகிற கிரீடமுள்ளவளும் புதியதாமரையில் அமர்ந்தவளும் முக்கண்கள் உள்ளவளுமான நீ என் உள்ளத்தில் விளங்குவாய். (34)

मध्येकदम्बवनमास्थितरत्नडोलां
उद्यन्नखाग्रमुखरीकृतरत्नवीणाम् ।
अत्यन्तनीलकमनीयकलेबरां त्वां
उत्सङ्गलालितमनोज्ञशुकीमुपासे ॥

மத்யே கதம்ப வனமாஸ்த்தித ரத்ன டோலாம்
உத்யந் நகாக்ர முக்கரீக்ருத ரத்ந வீணாம் ।
அத்யந்த நீல கமனீய களேபராம் த்வாம்
உத்ஸங்க லாலித மனோஜ்ஞ ஶுகீமுபாஸே ॥

கடம்பங்காட்டின் நடுவில் ரத்தின ஊஞ்சலில் அமர்ந்தவளும், ஒளிர்கிற நகநுனியால் ரத்தின வீணையை

மீட்டுபவளும், ஆழ்ந்த நீல வண்ணம் கொண்ட மேனியளும் மடியிலிட்டுக் கிளியைக் கொஞ்சுபவளுமான உன்னை வழிபடுகிறேன். (35)

वर्तामहे मनसि सन्दधतीं नितान्त-
　　रक्तां वराभयविराजिकरारविन्दाम्।
उद्वेलमध्यवसतिं मधुराङ्गि ! मायां
　　तत्वात्मिकां भगवतीं भवतीं भंजन्तः ॥

வர்தாமஹே மனஸி ஸந்தததீம் நிதாந்த-
　　ரக்தாம் வராபய விராஜி கராரவிந்தாம் ।
உத்வேல மத்த்யவஸதிம் மதுராங்கி ! மாயாம்
　　தத்வாத்மிகாம் பகவதீம் பவதீம் பஜந்த: ॥

இனிய மேனியுள்ளவளே ! மிகவும் சிவந்தவளும் வரமுத்திரையும் அபயமுத்திரையும் துலங்கும் தாமரை போன்ற கைகள் உள்ளவளும் அலைபாயும் கடல் நடுவிலிருப்பவளும் மாயா தத்வமாக விளங்குபவளுமான பகவதியாக மனத்தில் உருவான உன்னை வழிபடுபவர்களாக உள்ளோம். (36)

शंभुप्रियां शशिकलाकलितावतंसां
　　संभाविताभयवरांकुशपाशपाणिम्।
सम्पत्प्रदाननिरतां भुवनेश्वरीं त्वां
　　शुंभज्जपारुचमपारकृपामुपासे ॥

ஶம்ப்புப்ரியாம் ஶஶிகலா கலிதாவதம்ஸாம்
　　ஸம்பாவிதாபய வராங்குஶ · பாஶ பாணிம் ।
ஸம்பத் ப்ரதான நிரதாம் புவனேஶ்வரீம் த்வாம்
　　ஶும்ப்பஜ்ஜபா ருசமபார க்ருபா முபாஸே ॥

சிவனுக்குப் பிரியமானவளும் சந்திரகலையைச் சூடியவளும் அபயமுத்திரை வரதமுத்திரை அங்குசம் பாசம் கையில் ஏந்தியவளும், செல்வநிறைவைத் தருவதில் ஆர்வமுள்ளவளும் செம்பரத்தைப் பூவண்ணம் கொண்டவளும் எல்லையற்ற கருணை கொண்டவளும்

மீட்டுபவளும், ஆழ்ந்த நீல வண்ணம் கொண்ட மேனியளும் மடியிலிட்டுக் கிளியைக் கொஞ்சுபவளுமான உன்னை வழிபடுகிறேன். (35)

वर्तामहे मनसि सन्दधतीं नितान्त-
रक्तां वराभयविराजिकरारविन्दाम्।
उद्वेलमध्यवसतिं मधुराङ्गि ! मायां
तत्वात्मिकां भगवतीं भवतीं भंजन्तः ॥

வர்தாமஹே மனஸி ஸந்ததீம் நிதாந்த-
ரக்தாம் வராபய விராஜி கராரவிந்தாம் ।
உத்வேல மத்த்யவஸதிம் மதுராங்கி ! மாயாம்
தத்வாத்மிகாம் பகவதீம் பவதீம் பஜந்த: ॥

இனிய மேனியுள்ளவளே ! மிகவும் சிவந்தவளும் வரமுத்திரையும் அபயமுத்திரையும் துலங்கும் தாமரை போன்ற கைகள் உள்ளவளும் அலைபாயும் கடல் நடுவிலிருப்பவளும் மாயா தத்வமாக விளங்குபவளுமான பகவதியாக மனத்தில் உருவான உன்னை வழிபடுபவர்களாக உள்ளோம். (36)

शंभुप्रियां शशिकलाकलितावतंसां
संभाविताभयवरांकुशपाशपाणिम्।
सम्पत्प्रदाननिरतां भुवनेश्वरीं त्वां
शुंभज्जपारुचमपारकृपामुपासे ॥

ஶம்ப்புப்ரியாம் ஶஶிகலா கலிதாவதம்ஸாம்
ஸம்பாவிதாபய வராங்குஶ பாஶ பாணிம் ।
ஸம்பத் ப்ரதான நிரதாம் புவனேஶ்வரீம் த்வாம்
ஶும்ப்பஜ்ஜபா ருசமபார க்ருபா முபாஸே ॥

சிவனுக்குப் பிரியமானவளும் சந்திரகலையைச் சூடியவளும் அபயமுத்திரை வரதமுத்திரை அங்குசம் பாசம் கையில் ஏந்தியவளும், செல்வநிறைவைத் தருவதில் ஆர்வமுள்ளவளும் செம்பரத்தைப் பூவண்ணம் கொண்டவளும் எல்லையற்ற கருணை கொண்டவளும்

புவனங்களின் ஈசுவரியுமான உன்னை உபாஸனை செய்கிறேன். (37)

आरूढतुङ्गतुरगां मृदुबाहुवल्लीं
आरूढपाशसृणिवेत्रलतां त्रिणेत्राम् ।
आरोपितामखिलसंवनने प्रगल्भां
आराधयामि भवतीं मनसा मनोज्ञाम् ॥

ஆரூட துங்க துரகாம் ம்ருது பாஹுவல்லீம்
ஆரூட பாச ஸ்ருணி வேத்ரலதாம் த்ரிணேத்ராம் ।
ஆரோபிதாமகில ஸம்வனனே ப்ரகல்பாம்
ஆராதயாமி பவதீம் மனஸா மனோஜ்ஞாம் ॥

உயரமிக்க குதிரை மீது ஏறி அமர்ந்தவளும், மென்மை மிக்க கொடிபோன்ற கைகள் உள்ளவளும், பாசமும் அங்குசமும் பிரம்பும் கைகளில் ஏந்தியவளும், மூன்று கண்கள் உள்ளவளும், அனைத்தையும் வசப்படுத்துவதில் தேர்ந்தவளும் நன்கு வளர்ச்சியுற்றவளும் மனத்திற்கு இனியவளுமான உன்னை ஆராதிக்கிறேன். (38)

कर्मात्मिके जय जयाखिलधर्ममूर्ते
चिन्मात्रिके जय जय त्रिगुणस्वरूपे ।
कल्माषधर्मपिशुनान् करुणामृतार्द्रैः
सम्मार्ज्य सम्यगभिषिञ्च दृगञ्चलैर्नः ॥

கர்மாத்மிகே ஜய ஜயாகிலதர்ம மூர்த்தே
சிந்மாத்ரிகே ஜய ஜய த்ரிகுண ஸ்வரூபே ।
கல்மாஷ கர்ம பிசுனன் கருணம்ருதார்த்ரை:
ஸம்மார்ஜ்ய ஸம்யகபிஷிஞ்ச த்ருகஞ்சலைர் ந: ॥

வேதம் கூறுகிற நற்பணிகளின் வடிவினளே ! வெல்வாய் ! எல்லா தர்மங்களின் உருவகமே ! வெல்வாய் ! பேரறிவானவளே ! வெல்வாய் ! பாபமெனும் வெயிலால் வாடிய எங்களைக் கருணை எனும் அமுதத்தில் நனைந்த கடாக்ஷங்களால் அழுக்கு நீக்கி நீராட்டுவாய் ! (39)

புவனங்களின் ஈசுவரியுமான உன்னை உபாஸனை செய்கிறேன். (37)

आरूढतुङ्गतुरगां मृदुबाहुवल्लीं
आरूढपाशसृणिवेत्रलतां त्रिणेत्राम् ।
आरोपितामखिलसंवनने प्रगल्भां
आराधयामि भवतीं मनसा मनोज्ञाम् ॥

ஆரூட துங்க துரகாம் ம்ருது பாஹு வல்லீம்
ஆரூட பாச ஸ்ருணி வேத்ரலதாம் த்ரிணேத்ராம் ।
ஆரோபிதாமகில ஸம்வனனே ப்ரகல்பாம்
ஆராதயாமி பவதீம் மனஸா மனோஜ்ஞாம் ॥

உயரமிக்க குதிரை மீது ஏறி அமர்ந்தவளும், மென்மை மிக்க கொடிபோன்ற கைகள் உள்ளவளும், பாசமும் அங்குசமும் பிரம்பும் கைகளில் ஏந்தியவளும், மூன்று கண்கள் உள்ளவளும், அனைத்தையும் வசப்படுத்துவதில் தேர்ந்தவளும் நன்கு வளர்ச்சியுற்றவளும் மனத்திற்கு இனியவளுமான உன்னை ஆராதிக்கிறேன். (38)

कर्मात्मिके जय जयाखिलधर्ममूर्ते
चिन्मात्रिके जय जय त्रिगुणस्वरूपे ।
कल्माषधर्मपिशुनान् करुणामृतार्द्रैः
सम्मार्ज्य सम्यगभिषिञ्च दृगञ्चलैर्नः ॥

கர்மாத்மிகே ஜய ஜயாகிலதர்ம மூர்த்தே
சிந்மாத்ரிகே ஜய ஜய த்ரிகுண ஸ்வரூபே ।
கல்மாஷ கர்ம பிசுனான் கருணாம்ருதார்த்ரை:
ஸம்மார்ஜ்ய ஸம்யகபிஷிஞ்ச த்ருகஞ்சலைர் ந: ॥

வேதம் கூறுகிற நற்பணிகளின் வடிவினளே! வெல்வாய்! எல்லா தர்மங்களின் உருவகமே! வெல்வாய்! பேரறிவானவளே! வெல்வாய்! பாபமெனும் வெயிலால் வாடிய எங்களைக் கருணை எனும் அமுதத்தில் நனைந்த கடாக்ஷங்களால் அழுக்கு நீக்கி நீராட்டுவாய்! (39)

षण्णामसि त्वमधिदैवतमक्षराणां
वर्णत्रयोदितमनुप्रकृतिस्त्वमेव ।
त्वन्नाम विश्वमनुशक्तिकलं त्वदन्यत्
किन्नाम दैवतमिहास्ति समस्तमूर्ते ॥

ஷண்ணுமஸி த்வமதிதைவதமக்ஷராணும்
வர்ணத்ரயோதித மநு ப்ரக்ருதிஸ் த்வமேவ ।
த்வந்நாம விச்வமனு சக்திகலம் த்வதந்யத்
கிந்நாம தைவதமிஹாஸ்தி ஸமஸ்த மூர்த்தே ॥

எல்லா தேவதைகளின் வடிவானவளே ! மந்திராக்ஷரங்கள் ஆறுக்கும் நீதான் தெய்வம். மூன்று அக்ஷரங்களாலான மந்திரவடிவினளும் நீயே. உனது பெயர் அனைத்து மந்திரங்களின் சக்திகலைகளுடனும் கூடியது. வேறு தெய்வம் இங்கு உள்ளதா ? (பாலா ஷடக்ஷரீ-த்ரியக்ஷரீ மந்திரங்களின் தேவியான பாலை) (40)

या कापि विश्वजनमोहनदिव्यमाया
श्रीकामवैरिवपुरर्धहरानुभावा ।
प्राकाश्यते जगदधीश्वरि ! सा त्वमस्मान्
मूकाननन्यशरणान् परिपाहि दीनान् ॥

யா காபி விச்வஜன மோஹன திவ்ய மாயா
ஶ்ரீகாம வைரி வபுரர்த்தஹரானுபாவா ।
ப்ராகாச்யதே ஜகததீச்வரி ! ஸா த்வமஸ்மான்
மூகாநநந்யசரணுன் பரிபாஹி தீனுன் ॥

உலகின் ஈசுவரியே ! அனைத்து மக்களையும் மயக்குகிற தெய்வத் தன்மை மிக்க மாயையும், காமனின் எதிரியான சிவனது பாதியுடலைப் பிரித்தெடுத்த சக்தி கொண்டவளுமாக விளங்குகிறுய். வேறு கதியற்ற ஊமையாகிய எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக. (41)

कर्त्र्यै नमोऽस्तु जगतो निखिलस्य भर्त्र्यै
हर्त्र्यै नमोऽस्तु विधिविष्णुहरात्मशक्त्यै ।

षण्णामसि त्वमधिदैवतमक्षराणां
वर्णत्रयोदितमनुप्रकृतिस्त्वमेव ।
त्वन्नाम विश्वमनुशक्तिकलं त्वदन्यत्
किन्नाम दैवतमिहास्ति समस्तमूर्ते ॥

ஷண்ணுமஸி த்வமதிதைவதமக்ஷராணும்
வர்ணத்ரயோதித மநு ப்ரக்ருதிஸ் த்வமேவ ।
த்வந்நாம விச்வமனு சக்திகலம் த்வதந்யத்
கிந்நாம தைவதமிஹாஸ்தி ஸமஸ்த மூர்த்தே ॥

எல்லா தேவதைகளின் வடிவானவளே ! மந்திராக்ஷரங்கள் ஆறுக்கும் நீதான் தெய்வம். மூன்று அக்ஷரங்களாலான மந்திரவடிவினளும் நீயே. உனது பெயர் அனைத்து மந்திரங்களின் சக்திகலைகளுடனும் கூடியது. வேறு தெய்வம் இங்கு உள்ளதா ? (பாலா ஷடக்ஷரீ-த்ரியக்ஷரீ மந்திரங்களின் தேவியான பாலை) (40)

या कापि विश्वजनमोहनदिव्यमाया
श्रीकामवैरिवपुरर्धहरानुभावा ।
प्राकाश्यते जगदधीश्वरि ! सा त्वमस्मान्
मूकाननन्यशरणान् परिपाहि दीनान् ॥

யா காபி விச்வஜன மோஹன திவ்ய மாயா
ஸ்ரீகாம வைரி வபுரர்த்தஹரானுபாவா ।
ப்ராகாச்யதே ஜகததீச்வரி ! ஸா த்வமஸ்மான்
மூகாநநந்யசரணுன் பரிபாஹி தீனுன் ॥

உலகின் ஈசுவரியே ! அனைத்து மக்களையும் மயக்குகிற தெய்வத் தன்மை மிக்க மாயையும், காமனின் எதிரியான சிவனது பாதியுடலைப் பிரித்தெடுத்த சக்தி கொண்டவளுமாக விளங்குகிறுய். வேறு கதியற்ற ஊமையாகிய எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக. (41)

कर्त्र्यै नमोऽस्तु जगतो निखिलस्य भर्त्र्यै
हर्त्र्यै नमोऽस्तु विधिविष्णुहरात्मशक्त्यै ।

भुक्त्यै नमोऽस्तु भुवनाभिमतप्रसूत्यै
मुक्त्यै नमोऽस्तु मुनिमण्डलदृश्यमूर्त्यै ।।

கர்த்ர்யை நமோஸ்து ஜகதோ நிகிலஸ்ய பர்த்ர்யை
ஹர்த்ர்யை நமோஸ்து விதி விஷ்ணு ஹராத்ம ஶக்த்யை ।
புக்த்யை நமோஸ்து புவனாபிமதப்ரஸூத்யை
முக்த்யை நமோஸ்து முனிமண்டல த்ருஶ்ய மூர்த்யை ॥

அனைத்து உலகத்தைப் படைப்பவளும் அதனை வாழச் செய்து தாங்குபவளும் அழிப்பவளும் பிரும்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்களது ஆத்மசக்தியானவளும், உலகம் விரும்பியதைப் பெற்றுத் தருகிற போக சக்தியும், முனிவர் கூட்டம் காண்கிற வடிவுள்ள முக்தி தேவியுமான உனக்கு வணக்கங்கள். (42)

षड्वक्त्रहस्तिमुखजुष्टपदस्य भर्तुः
इष्टोपगूहनसुधाप्लुतमानसस्य ।
दृष्ट्या निपीय वदनेन्दुमदक्षिणाङ्के
तुष्ट्या स्थिते ! वितर देवि ! दयावलोकान् ।।

ஷட்வக்த்ர ஹஸ்திமுக ஜுஷ்ட பதஸ்ய பர்து:
இஷ்டோபகூஹன ஸுதாப்லுத மானஸஸ்ய ।
த்ருஷ்ட்யா நிபீய வதனேந்துமதக்ஷிணாங்கே
துஷ்ட்யா ஸ்திதே ! விதர தேவி ! தயாவலோகான் ॥

ஆறுமுகனும் ஆனைமுகனும் காலடியில் நிற்க, அன்புக்கினியவளைக் கட்டியணைத்த அமுதத்தில் மனம் மூழ்கிய கணவனின் இடது மடியில் அவரது முகமாகிய சந்திரனைக் பார்வையால் பருகி மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பவளே ! தேவியே ! தயை மிக்க பார்வையை அளிப்பாய். (43)

यत्नान्तरं भवितृभूतभवं मया यत्
स्वप्नप्रजागरसुषुप्तिषु वाङ्मनोऽङ्गैः ।
नित्यं त्वदर्चनकलासु समस्तमेतत्
भक्तानुकम्पिनि ममास्तु तव प्रसादात् ।।

भुक्त्यै नमोऽस्तु भुवनाभिमतप्रसूत्यै
मुक्त्यै नमोऽस्तु मुनिमण्डलदृश्यमूर्त्यै ॥

கர்த்ர்யை நமோஸ்து ஜகதோ நிகிலஸ்ய பர்த்ர்யை
ஹர்த்ர்யை நமோஸ்து விதி விஷ்ணு ஹராத்ம ஶக்த்யை ।
புக்த்யை நமோஸ்து புவனாபிமதப்ரஸூத்யை
முக்த்யை நமோஸ்து முனிமண்டல த்ருஶ்ய மூர்த்யை ॥

அனைத்து உலகத்தைப் படைப்பவளும் அதனை வாழச் செய்து தாங்குபவளும் அழிப்பவளும் பிரும்மா, விஷ்ணு, சிவன் இவர்களது ஆத்மசக்தியானவளும், உலகம் விரும்பியதைப் பெற்றுத் தருகிற போக சக்தியும், முனிவர் கூட்டம் காண்கிற வடிவுள்ள முக்தி தேவியுமான உனக்கு வணக்கங்கள். (42)

षड्वक्त्रहस्तिमुखजुष्टपदस्य भर्तुः
इष्टोपगूहनसुधाप्लुतमानसस्य ।
दृष्ट्या निपीय वदनेन्दुमदक्षिणाङ्के
तुष्ट्या स्थिते ! वितर देवि ! दयावलोकान् ॥

ஷட்வக்த்ர ஹஸ்திமுக ஜுஷ்ட பதஸ்ய பர்து:
இஷ்டோபகூஹன ஸுதாப்லுத மானஸஸ்ய ।
த்ருஷ்ட்யா நிபீய வதனேந்துமதக்ஷிணாங்கே
துஷ்ட்யா ஸ்திதே ! விதர தேவி ! தயாவலோகான் ॥

ஆறுமுகனும் ஆனைமுகனும் காலடியில் நிற்க, அன்புக்கினியவளைக் கட்டியணைத்த அமுதத்தில் மனம் மூழ்கிய கணவனின் இடது மடியில் அவரது முகமாகிய சந்திரனைக் பார்வையால் பருகி மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பவளே ! தேவியே ! தயை மிக்க பார்வையை அளிப்பாய். (43)

यत्रान्तरं भवितृभूतभवं मया यत्
स्वप्नप्रजागरसुषुप्तिषु वाङ्मनोऽङ्गैः ।
नित्यं त्वदर्चनकलासु समस्तमेतत्
भक्तानुकम्पिनि ममास्तु तव प्रसादात् ॥

யத்ஞந்தரம் பவித்ரு பூத பவம் மயா யத்
ஸ்வப்ன ப்ரஜாகர ஸுஷுப்திஷு
வாங்மனோऽங்கை: ।
நித்யம் த்வதர்சன கலாஸு ஸமஸ்தமேதத்
பக்தானுகம்பினி ! மமாஸ்து தவ ப்ரஸாதாத் ॥

பக்தனிடம் பரிவு காட்டுபவளே ! கனவிலும் விழிப்பிலும் தூக்கத்திலும் வாக்காலும் மனத்தாலும் உடலாலும் வரவிருப்பதும் நிகழ்ந்ததும் நடப்பதுமான செயல்கள் அனைத்தும் உன் அருளால் உன் வழிபாட்டு முறைகளில் எனது ஈடுபாடுகளாக அமையட்டும். (44)

स्वाहेति सागरसुतेति सुरापगेति
व्याहाररूपसुषमेति हरिप्रियेति ।
नीहारशैलतनयेति पृथक्प्रकाश-
रूपां परेशमहिषीं भवतीं भजामः ॥

ஸ்வாஹேதி ஸாகர ஸுதேதி ஸுராபகேதி
வ்யாஹார ரூப ஸுஷமேதி ஹரிப்ரியேதி ।
நீஹாரசைல தனயேதி ப்ருதக்ப்ரகாச-
ரூபாம் பரேசமஹிஷீம் பவதீம் பஜாம: ॥

அக்னியின் சக்தியான ஸ்வாஹா தேவி, கடல் மகளான லக்ஷ்மீ, தேவர்களின் நதியான கங்கை, பேச்சழகு (ஸரஸ்வதீ), ஹரியின் இனியவள், பனிமலையின் மகள், எனப் பலவாக வெளிப்பட்ட பரமேசனின் பட்டத்தரசியான உம்மை வழிபடுகிறோம். (45)

हारस्फुरत्कुचगिरे हरजीवनाथे
हारिस्वरूपिणि हरिप्रमुखाभिवन्द्ये ।
हेरम्बशक्तिधरनन्दिनि ! हेमवर्णे !
हे चण्डि ! हैमवति ! देवि ! नमो नमस्ते ॥

ஹார ஸ்புரத் குசகிரே ! ஹர ஜீவநாதே
ஹாரி ஸ்வரூபிணி ஹரிப்ரமுக்காபிவந்த்யே ।
ஹேரம்ப சக்திதர நந்தினி ! ஹேம வர்ணே
ஹே சண்டி ஹைமவதி ! தேவி ! நமோ நமஸ்தே ॥

யத்ஞந்தரம் பவித்ரு பூத பவம் மயா யத்
ஸ்வப்ன ப்ரஜாகர ஸுஷுப்திஷு
வாங்மனோऽங்கை: ।
நித்யம் த்வதர்சன கலாஸு ஸமஸ்தமேதத்
பக்தானுகம்பினி ! மமாஸ்து தவ ப்ரஸாதாத் ॥

பக்தனிடம் பரிவு காட்டுபவளே ! கனவிலும் விழிப்பிலும் தூக்கத்திலும் வாக்காலும் மனத்தாலும் உடலாலும் வரவிருப்பதும் நிகழ்ந்ததும் நடப்பதுமான செயல்கள் அனைத்தும் உன் அருளால் உன் வழிபாட்டு முறைகளில் எனது ஈடுபாடுகளாக அமையட்டும். (44)

स्वाहेति सागरसुतेति सुरापगेति
व्याहाररूपसुषमेति हरिप्रियेति ।
नीहारशैलतनयेति पृथक्प्रकाश-
रूपां परेशमहिषीं भवतीं भजामः ॥

ஸ்வாஹேதி ஸாகர ஸுதேதி ஸுராபகேதி
வ்யாஹார ரூப ஸுஷமேதி ஹரிப்ரியேதி ।
நீஹாரஶைல தனயேதி ப்ருதக்ப்ரகாஶ-
ரூபாம் பரேஶமஹிஷீம் பவதீம் பஜாம: ॥

அக்னியின் சக்தியான ஸ்வாஹா தேவி, கடல் மகளான லக்ஷ்மீ, தேவர்களின் நதியான கங்கை, பேச்சழகு (ஸரஸ்வதீ), ஹரியின் இனியவள், பனிமலையின் மகள், எனப் பலவாக வெளிப்பட்ட பரமேசனின் பட்டத்தரசியான உம்மை வழிபடுகிறோம். (45)

हारस्फुरत्कुचगिरे हरजीवनाथे
हारिस्वरूपिणि हरिप्रमुखाभिवन्द्ये ।
हेरम्बशक्तिधरनन्दिनि ! हेमवर्णे !
हे चण्डि ! हैमवति ! देवि ! नमो नमस्ते ॥

ஹார ஸ்புரத் குசகிரே ! ஹர ஜீவநாதே
ஹாரி ஸ்வரூபிணி ஹரிப்ரமுக்காபிவந்த்யே ।
ஹேரம்ப ஶக்திதர நந்தினி ! ஹேம வர்ணே
ஹே சண்டி ஹைமவதி ! தேவி ! நமோ நமஸ்தே ॥

ஹாரங்களால் ஒளிர்கிற மலைபோன்ற மார்பகமுள்ளவளே ! ஹரனின் உயிர் நாயகியே ! மனத்தைக் கவர்கிற தோற்றமுள்ளவளே ! ஹரி முதலானவரால் வணங்கத்தக்கவளே ! விநாயகரையும் வேலரையும் மகிழ்விப்பவளே ! தங்க நிறத்தவளே ! சண்டிகையே ! இமவானின் மகளே ! தேவி ! வணக்கம் உனக்கு வணக்கம். (46)

ये तु स्वयंवरमहास्तवमन्त्रमेतं
प्रातर्नराः सकलसिद्धिकरं जपन्ति ।
भूतिप्रभावजनरञ्जनकीर्तिसौन्द-
र्यारोग्यमायुरपि दीर्घममी लभन्ते ॥

யே து ஸ்வயம்வர மஹாஸ்தவ மந்த்ரமேதம்
ப்ராதர் நரா: ஸகல ஸித்திகரம் ஜபந்தி ।
பூதி ப்ரபாவ ஜனரஞ்ஜன கீர்த்தி ஸௌந்த-
ர்யாரோக்யமாயுரபி தீர்க்கமமீ லபந்தே ॥

எல்லா ஸித்திகளையும் அளிக்கிற ஸ்வயம் வரபார்வதீயின் பெருமை மிக்க இந்தத் துதியைக் காலையில் படிக்கிற மக்கள், செல்வம், பேராற்றல், மக்களை மகிழ்விப்பது, புகழ், அழகு, ஆரோக்கியம் நீண்ட ஆயுள் இவற்றைப் பெறுவர். (47)

शतक्रतुप्रभृत्यमर्त्यतत्यभिप्रणत्युप-
क्रमप्रसृत्वरस्मितप्रभाञ्चितास्यपङ्कजे ।
हरप्रिये ! वरप्रदे धराधरेन्द्रकन्यके
हरिद्रया समन्विते दरिद्रतां हर द्रुतम् ॥

ஶதக்ரது ப்ரப்ப்ருத்யமர்த்ய தத்யபிப்ரணத்யுப-
க்ரமப்ரஸ்ருத்வர ஸ்மித ப்ரபாஞ்சிதாஸ்ய பங்கஜே ।
ஹரப்ரியே ! வரப்ரதே ! தராதரேந்த்ர கன்யகே
ஹரித்ரயா ஸமந்விதே தரித்ரதாம் ஹர த்ருதம் ॥

இந்திரன் முதலான தேவர்களின் கூட்டம் வணங்கத் தொடங்கியதும் புன்சிரிப்பின் ஒளியால் அழகான தாமரை போன்ற முகமுள்ளவளே ! ஹரனின் பிரியமானவளே ! விரும்பியதை வழங்குபவளே ! மலையரசனின் மகளே ! மஞ்சளுடன் கூடியவளே ! என் ஏழ்மையை விரைவில் நீக்குவாய் ! (48)

ஹாரங்களால் ஒளிர்கிற மலைபோன்ற மார்பகமுள்ளவளே ! ஹரனின் உயிர் நாயகியே ! மனத்தைக் கவர்கிற தோற்றமுள்ளவளே ! ஹரி முதலானவரால் வணங்கத்தக்கவளே ! விநாயகரையும் வேலரையும் மகிழ்விப்பவளே ! தங்க நிறத்தவளே ! சண்டிகையே ! இமவானின் மகளே ! தேவி ! வணக்கம் உனக்கு வணக்கம். (46)

ये तु स्वयंवरमहास्तवमन्त्रमेतं
प्रातर्नराः सकलसिद्धिकरं जपन्ति ।
भूतिप्रभावजनरञ्जनकीर्तिसौन्द-
र्यारोग्यमायुरपि दीर्घममी लभन्ते ॥

யே து ஸ்வயம்வர மஹாஸ்தவ மந்த்ரமேதம்
ப்ராதர் நரா: ஸகல ஸித்திகரம் ஜபந்தி ।
பூதி ப்ரபாவ ஜனரஞ்ஜன கீர்த்தி ஸௌந்த-
ர்யாரோக்யமாயுரபி தீர்க்கமமீ லபந்தே ॥

எல்லா ஸித்திகளையும் அளிக்கிற ஸ்வயம் வரபார்வதீயின் பெருமை மிக்க இந்தத் துதியைக் காலையில் படிக்கிற மக்கள், செல்வம், பேராற்றல், மக்களை மகிழ்விப்பது, புகழ், அழகு, ஆரோக்கியம் நீண்ட ஆயுள் இவற்றைப் பெறுவர். (47)

शतक्रतुप्रभृत्यमर्त्यतत्यभिप्रणत्युप-
क्रमप्रसृत्वरस्मितप्रभाञ्चितास्यपङ्कजे ।
हरप्रिये ! वरप्रदे धराधरेन्द्रकन्यके
हरिद्रया समन्विते दरिद्रतां हर द्रुतम् ॥

ஶதக்ரது ப்ரப்ப்ருத்யமர்த்ய தத்யபிப்ரணத்யுப-
க்ரமப்ரஸ்ருத்வர ஸ்மித ப்ரபாஞ்சிதாஸ்ய பங்கஜே ।
ஹரப்ரியே ! வரப்ரதே ! தராதரேந்த்ர கன்யகே
ஹரித்ரயா ஸமந்விதே தரித்ரதாம் ஹர த்ருதம் ॥

இந்திரன் முதலான தேவர்களின் கூட்டம் வணங்கத் தொடங்கியதும் புன்சிரிப்பின் ஒளியால் அழகான தாமரை போன்ற முகமுள்ளவளே ! ஹரனின் பிரியமானவளே ! விரும்பியதை வழங்குபவளே ! மலையரசனின் மகளே ! மஞ்சளுடன் கூடியவளே ! என் ஏழ்மையை விரைவில் நீக்குவாய் ! (48)

॥ स्वयंवरामन्त्रः ॥

अस्य श्रीस्वयंवरामन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः, देवीगायत्री छन्दः, देवी गिरिपुत्री स्वयंवरा देवता । मम अभीष्टसिध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ह्रां इत्यादिना न्यासः । ध्यानम्— शंभुं जगन्मोहनरूपपूर्णं विलोक्य लज्जाकुलितां स्मिताढ्याम् । मधूकमालां स्वसखीकराभ्यां संबिभ्रतीमद्रिसुतां भजेयम् ॥ ओं ह्रीं योगिनि योगिनि योगेश्वरि योगभयङ्करि सकलस्थावरजङ्गमस्य मुखहृदयं मम वशमाकर्षयाकर्षय स्वाहा ॥

॥ स्वयंवराध्यानम् ॥

हेमाभामतिवागतीतगुणशीलान्तामशिल्पाकृतिं
प्रेमारोहमनोहरां करलसत्कल्याणदामान्विताम् ॥
श्यामामीश्वरमुद्यतां वरयितुं त्रैलोक्यसंमोहिनीं
कामापादनकल्पवल्लिमनिशं वन्दे परां देवताम् ॥

ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா த்யானம்

ஹேமாபாமதிவாகதீதகுண ஶீலாந்தாமஶில்பாக்ருதிம்
ப்ரேமாரோஹ மநோஹராம் கரலஸத் கல்யாண தாமான்விதாம் ।
ச்யாமாமீச்வரமுத்யதாம் வரயிதும் த்ரைலோக்ய ஸம்மோஹினீம்
காமாபாதன கல்பவல்லிமநிஶம் வந்தே பராம் தேவதாம் ॥

बालार्कायुतसुप्रभां करतले रोलम्बमालाकुलां
मालां संदधतीं मनोहरतनुं मन्दस्मितोद्यन्मुखीम् ।
मन्दं मन्दमुपेयुषीं वरयितुं शंभुं जगन्मोहिनीं
वन्दे देवमुनीन्द्रवन्दितपदामिष्टार्थदां पार्वतीम् ॥

॥ स्वयंवरामन्त्रः ॥

अस्य श्रीस्वयंवरामन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः, देवीगायत्री छन्दः, देवी गिरिपुत्री स्वयंवरा देवता । मम अभीष्टसिध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ ह्रां इत्यादिना न्यासः । ध्यानम्— शंभुं जगन्मोहनरूपपूर्णं विलोक्य लज्जाकुलितां स्मिताढ्याम् । मधूकमालां स्वसखीकराभ्यां संबिभ्रतीमद्रिसुतां भजेयम् ॥ ओं ह्रीं योगिनि योगिनि योगेश्वरि योगभयङ्करि सकलस्थावरजङ्गमस्य मुखहृदयं मम वशमाकर्षयाकर्षय स्वाहा ॥

॥ स्वयंवराध्यानम् ॥

हेमाभामतिवागतीतगुणशीलान्तामशिल्पाकृतिं
प्रेमारोहमनोहरां करलसत्कल्याणदामान्विताम् ॥
श्यामामीश्वरमुद्यतां वरयितुं त्रैलोक्यसंमोहिनीं
कामापादनकल्पवल्लिमनिशं वन्दे परां देवताम् ॥

ஸ்ரீ ஸ்வயம்வரா த்யானம்

ஹேமாபாமதிவாகதீதகுண ஶீலாந்தாமஶில்பாக்ருதிம்
ப்ரேமாரோஹ மநோஹராம் கரலஸத் கல்யாண
தாமான்விதாம் ।
ச்யாமாமீச்வரமுத்யதாம் வரயிதும் த்ரைலோக்ய
ஸம்மோஹினீம்
காமாபாதன கல்பவல்லிமநிஶம் வந்தே பராம் தேவதாம் ॥

बालार्कायुतसुप्रभां करतले रोलम्बमालाकुलां
मालां संदधतीं मनोहरतनुं मन्दस्मितोद्यन्मुखीम् ।
मन्दं मन्दमुपेयुषीं वरयितुं शंभुं जगन्मोहिनीं
वन्दे देवमुनीन्द्रवन्दितपदामिष्टार्थदां पार्वतीम् ॥

பாலார்காயுத ஸுப்ரபாம் கரதலே ரோலம்ப மாலாகுலாம்
மாலாம் ஸந்தததீம் மநோஹர தனும்
மந்தஸ்மிதோத்யன்முகீம் ।
மந்தம் மந்தமுபேயுஷீம் வரயிதும் ஶம்பும்
ஜகன்மோஹினீம்
வந்தே தேவ முநீந்த்ர வந்திதபதா மிஷ்டார்த்ததாம்
பார்வதீம் ॥

विधृतवरणमाल्या सर्वरत्नाङ्गभूषा निखिलनयनचेतोहारिरूपाग्र्यवेषा।
भवतु भवदभीष्टप्राप्तये शैलकन्या पुरुषयुवतिवश्याकृष्टिनित्यप्रहर्षा॥

வித்ருதவரண மால்யா ஸர்வரத்நாங்க பூஷா
நிகில நயன சேதோ ஹாரிரூபாக்ர்ய வேஷா ।
பவது பவதபீஷ்ட ப்ராப்தயே ஶைலகந்யா
புருஷயுவதி வச்யாகருஷ்டி நித்ய ப்ரஹர்ஷா ॥

ஸ்ரீமத்பாகவதத்திலிருந்து

कात्यायनि महामाये महायोगिन्यधीश्वरि।
नन्दगोपसुतं देवि पतिं मे कुरु ते नमः॥

காத்யாயனி மஹாமாயே மஹாயோகின்யதீச்வரி ।
நந்தகோபஸுதம் தேவி பதிம் மே குரு தே நம: ॥
(10-22-4)

नमस्ये त्वाऽम्बिकेऽभीक्ष्णं स्वसन्तानयुतां शिवाम्।
भूयात्पतिर्मे भगवान् कृष्णस्तदनुमोदताम्॥

நமஸ்யே த்வாऽம்பிகேऽபீக்ஷ்ணம் ஸ்வஸந்தான யுதாம்
ஶிவாம் ।
பூயாத் பதிர் மே பகவான் க்ருஷ்ணஸ் ததனுமோததாம் ॥
(10-53-46)

பாலார்காயுத ஸுப்ரபாம் கரதலே ரோலம்ப மாலாகுலாம்
மாலாம் ஸந்தததீம் மநோஹர தனும்
மந்தஸ்மிதோத்யன்முகீம் ।
மந்தம் மந்தமுபேயுஷீம் வரயிதும் ஶம்பும்
ஜகன்மோஹினீம்
வந்தே தேவ முநீந்த்ர வந்திதபதா மிஷ்டார்த்ததாம்
பார்வதீம் ॥

विधृतवरणमाल्या सर्वरत्नाङ्गभूषा निखिलनयनचेतोहारिरूपाग्र्यवेषा।
भवतु भवदभीष्टप्राप्तये शैलकन्या पुरुषयुवतिवश्याकृष्टिनित्यप्रहर्षा॥

வித்ருதவரண மால்யா ஸர்வரத்நாங்க பூஷா
நிகில நயன சேதோ ஹாரிரூபாக்ர்ய வேஷா ।
பவது பவதபீஷ்ட ப்ராப்தயே ஶைலகந்யா
புருஷயுவதி வச்யாகருஷ்டி நித்ய ப்ரஹர்ஷா ॥

ஶ்ரீமத்பாகவதத்திலிருந்து

कात्यायनि महामाये महायोगिन्यधीश्वरि।
नन्दगोपसुतं देवि पतिं मे कुरु ते नमः॥

காத்யாயனி மஹாமாயே மஹாயோகின்யதீச்வரி ।
நந்தகோபஸுதம் தேவி பதிம் மே குரு தே நம: ॥
(10-22-4)

नमस्ये त्वाऽम्बिकेऽभीक्ष्णं स्वसन्तानयुतां शिवाम्।
भूयात्पतिर्मे भगवान् कृष्णस्तदनुमोदताम्॥

நமஸ்யே த்வாऽம்பிகேऽபீக்ஷ்ணம் ஸ்வஸந்தான யுதாம்
ஶிவாம் ।
பூயாத் பதிர் மே பகவான் க்ருஷ்ணஸ் ததனுமோததாம் ॥
(10-53-46)